

Legislació consolidada

Versió vigent: 01.01.2022 -

Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana.

(DOGV núm. 6488 de 25.03.2011) Ref. 003591/2011

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que Les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la Llei següent:

PREÀMBUL

I

La Llei 8/1986, de 29 de desembre, de la Generalitat, d'Ordenació del Comerç i Superfícies Comercials, va ser una llei moderna i de les primeres a Espanya a regular l'activitat comercial i la implantació de grans establiments comercials, que s'anticipava, fins i tot, a la intervenció normativa estatal que no es va produir fins a la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.

L'evolució econòmica i, sobretot, la normativa que ha tingut lloc durant les més de dues dècades de vigència de la Llei 8/1986 imposen no només la seua modificació, sinó també la seua substitució, a causa de l'important abast que n'implicaria la simple modificació.

Des del punt de vista econòmic, cal adoptar mesures que milloren la competitivitat de la Comunitat Valenciana. En este ordre de coses, l'objectiu de la llei és promoure el comerç eliminant intervencions normatives que en el moment actual han esdevingut innecessàries i que limiten la llibertat d'empresa i d'establiment, així com la lliure circulació de servicis i productes. Esta aposta per la llibertat ha de fer-se, necessàriament, respectant altres interessos generals que puguen resultar afectats per l'exercici de la llibertat d'empresa i, en especial, la protecció dels consumidors, la formació, els hàbits i les preferències de compra dels quals han canviat, però el paper d'àrbitre de la qual entre l'oferta i la demanda ha de continuar garantint-se.

Des del punt de vista normatiu, la Directiva 2005/29/CE, del Parlament i del Consell, d'11 de maig de 2005, relativa a les pràctiques comercials deslleials de les empreses en les seues relacions amb els consumidors en el mercat interior i, posteriorment, la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als servicis en el mercat interior, la promulgació de la qual en l'àmbit comunitari obeeix precisament a les raons econòmiques mencionades, obliguen a modificar la legislació autonòmica per a adequar-la a estes normes.

Ambdues directives condueixen a una modernització de la regulació del comerç que liberalitza les condicions de l'exercici de l'activitat comercial, l'obertura d'establiments i l'organització de les vendes d'establiment comercial i promocionals, mitjançant l'eliminació dels obstacles normatius a la llibertat d'establiment i a l'exercici de l'activitat comercial que no es justifiquen en l'interés general i que no siguem necessaris i proporcionals per al dit interés general.

Esta llei també ha de tenir en consideració l'adaptació de les directives realitzada pel legislador estatal. Esta adaptació s'ha plasmat, principalment, en la Llei 29/2009, de 30 de desembre, per la qual es va modificar el règim legal de la competència deslleial i de la publicitat per a la millora de la protecció dels consumidors i usuaris, d'una banda, i, d'altra banda, en les

lleis 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seua adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici; i en la Llei 1/2010, d'1 de març, de reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista.

Finalment, la necessària reforma s'ha aprofitat per a abordar la regulació del comerç de manera àmplia i sistemàtica, incorporant al text legal la regulació dels horaris comercials i de la governança del sector. En matèria d'horaris és imprescindible tenir en compte la Llei Orgànica 2/1996, de 15 de gener, complementària de la d'Ordenació del Comerç Detallista, i les posteriors modificacions.

Esta aproximació àmplia justifica l'estructura de la llei en set títols: el primer conté les disposicions generals, el segon regula l'exercici de l'activitat comercial, el tercer es dedica a les relacions i implicacions entre el comerç i el territori on s'hi exerceix, els dos següents a regular les vendes de establiment comercial i les vendes promocionals, el títol VI tracta de la governança i, finalment, la llei acaba amb la fixació del règim d'infraccions i sancions.

II

El nou text legal de regulació del comerç es basa en les competències que la Generalitat té reconegudes en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

L'article 49.1.35.^a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria de comerç interior i defensa del consumidor i de l'usuari, sense perjudici de la política general de preus, la lliure circulació de béns, la legislació sobre la defensa de la competència i la legislació de l'Estat.

Així, la Generalitat, respectant les competències concurrents de l'Estat, és la competent per a la transposició al nostre ordenament de les directives 2005/29/CE i 2006/123/CE. El mateix Estatut d'Autonomia, en l'article 49.4, reconeix expressament la competència exclusiva de la Generalitat per al desplegament i l'execució de la legislació de la Unió Europea en aquelles matèries que siguen de la seua competència.

Els títols competencials en matèria de comerç interior i defensa dels consumidors faculden per a regular, de manera àmplia i global, tota la matèria objecte d'esta llei. No obstant això, en esta matèria incideixen altres títols competencials que també atribueixen, igualment, competències exclusives.

Seguint l'ordre de la llei, la Generalitat està facultada per a regular els registres comercials amb base en la regla 32.ª de l'article 49.1 de l'Estatut, que li atribueix competència exclusiva per a regular les estadístiques d'interés autonòmic.

Respecte a la regulació del comerç i el territori, adquireixen especial importància els títols competencials exclusius en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i protecció del patrimoni historicoartístic continguts en les regles 5.ª i 9.ª de l'article 49.1 de l'Estatut d'Autonomia. I també les relatives a infraestructures i medi ambient contingudes en les regles 13.ª, 14.ª, 15.ª i 16.ª del mateix precepte estatutari.

En relació amb les vendes fora d'establiment mercantil i vendes promocionals, a més de les ja mencionades, la Generalitat té, en virtut de la regla 29.ª de l'article 49.1, competències exclusives per a regular la publicitat, sense perjudici de la normativa sectorial estatal.

III

Amb l'objectiu de regular de forma àmplia i sistemàtica l'activitat comercial, en el títol I, dedicat a les disposicions generals i conceptes bàsics, es determina l'àmbit d'aplicació de la llei. Esta té com a objecte l'ordenació i el foment de l'activitat comercial en el territori de la Comunitat Valenciana, entenent-se per activitat comercial tant la de caràcter majorista com detallista. Esta última, de manera respectuosa amb les competències de l'Estat desplegades en la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, s'ha definit com la que es desenrotlla professionalment amb ànim de lucre consistent en l'oferta de qualsevol classe d'articles i/o servicis als destinataris finals, utilitzant o no un establiment.

La llei parteix, en el títol II, de la llibertat d'exercici de l'activitat comercial, i simplifica els requisits exigits en relació amb l'obligació d'inscripció registral dels oferents dels productes i servicis. Per exigències de la Directiva 2006/123/CE, s'ha substituït, amb caràcter general, l'obligació d'inscripció prèvia en el Registre d'Activitats Comercials per una obligació de comunicació, en un termini màxim de tres mesos des de l'inici de l'activitat, principalment als efectes estadístics. Igualment, cal destacar la creació del Registre de Mercats de Venda No

Sedentària, que complementa la inscripció individualitzada dels comerciants que practiquen esta modalitat de venda.

La llei reconeix la llibertat de preus i de configuració de la mateixa oferta, però sense deixar desprotegits els interessos generals, en especial, la protecció dels consumidors. Per això, es mantenen les obligacions d'informació i s'introdueixen, excepte en el cas d'ofertes promocionals, restriccions, com la prohibició de limitar la quantitat d'articles que poden ser adquirits per cada comprador.

En la mateixa línia d'abordar en conjunt la regulació de l'activitat comercial, s'introdueix en el títol II el règim general d'horaris dels establiments comercials i s'incorporen les disposicions de la Llei 8/1997, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'Horaris Comercials de la Comunitat Valenciana, i les seues modificacions posteriors, i s'opta per la continuïtat, en establir nou diumenges i/o festius d'obertura a l'any, i s'introdueix la novetat de vincular a les administracions municipals en l'afany de compaginar els distints interessos empresarials i fórmules de negoci, fomentant-ne la competència, i contribuir a la millor satisfacció de les necessitats dels consumidors, els hàbits de compra dels quals tendeixen, gradualment, a la flexibilització dels horaris d'obertura.

IV

Una de les novetats més importants de la llei és la regulació continguda en el títol III, que porta per rúbrica «Comerç i territori», i consta de quatre capítols sobre generalitats, ordenació territorial del comerç, règim d'implantació dels establiments amb impacte territorial, i dinamització i millora d'entorns comercials urbans.

Per exigències de la Directiva 2006/123/CE, s'han suprimit tots els requisits que subordinaven la concessió de l'autorització comercial a una valoració de l'impacte de la implantació dels nous establiments comercials sobre l'oferta comercial ja existent. S'ha produït, per tant, un canvi d'orientació en la regulació de la implantació d'establiments comercials, que atén, en línia amb la norma comunitària, raons d'interés general amb base en criteris d'ordenació del territori, urbanisme, medi ambient i protecció del patrimoni artístic i cultural, i la protecció dels consumidors, entesa de conformitat amb e que disposa el text refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

Amb caràcter general, la instal·lació d'establiments comercials no està subjecta al règim d'autorització comercial. No obstant això, l'impacte supramunicipal de la implantació de determinats establiments obliga a conciliar la planificació urbanística amb la territorial i justifica, en tals casos, l'exigència d'una autorització comercial autonòmica, prèviament a la concessió de les llicències municipals corresponents. S'ha considerat que un establiment comercial individual o col·lectiu genera impacte supramunicipal quan la seua superfície és igual o superior a 2.500 m².

En esta nova orientació, l'ordenació territorial del comerç es deriva, també, a la realització del Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana, que ha de ser promogut per la conselleria competent en matèria de comerç. L'esmentat pla definirà criteris, directrius i orientacions territorials perquè la política comercial es desenrotlle de manera coherent amb la planificació territorial, assegurant-ne la coordinació i la contribució més eficaç als objectius de desenrotllament sostenible de la Comunitat Valenciana.

El pla s'emmarcarà en el conjunt de plans sectorials de caràcter territorial promoguts per la Generalitat, i es desenrotllarà en coherència amb l'estratègia territorial de la Comunitat Valenciana i la infraestructura verda de la Comunitat Valenciana. El pla no només definirà principis reguladors de caràcter supramunicipal que orientaran l'acció pública en la tramitació d'autoritzacions en les implantacions comercials, sinó que també aportarà valuosa informació al conjunt d'operadors del sector sobre les possibilitats de desenrotllament comercial del territori valencià.

Adquireix especial importància, també, el paper que han de tenir els ajuntaments en la definició del model comercial local, ja que la llei incorpora l'obligació que els instruments de planejament urbanístic incloguen, en la qualificació del sòl, l'ús comercial de forma diferenciada dins de la qualificació global de sòl terciari, així com distints criteris per al desenrotllament equilibrat del sòl comercial a escala local.

Tot això d'acord amb els principis de planificació urbanística dels usos comercials previstos en la disposició addicional desena de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, incorporada per la Llei 1/2010, d'1 de març.

La llei fa, també, una aposta decidida pel comerç urbà, ja que la Generalitat promourà la dinamització i la millora dels entorns comercials urbans, comproment-se a impulsar i donar suport als plans d'acció comercial de caràcter municipal, plans directors de comerç de caràcter supramunicipal i la realització de projectes d'urbanisme comercial que faciliten la reconversió d'espais públics i la revitalització de l'activitat econòmica de les ciutats, promovent el comerç de proximitat que evite desplaçaments i l'ús dels modes de mobilitat menys sostenibles. En esta línia, es reconeix la necessitat d'actuar en determinats àmbits urbans que, per les especials condicions urbanístiques, històriques o socials, necessiten intervencions coordinades entre les administracions, els agents econòmics i les empreses. Per primera vegada en la legislació valenciana es reconeix la figura dels centres comercials urbans, com a figures que han de nàixer de la concertació entre el sector públic i privat per a la posada en marxa de projectes de millora i desenrotllament comercial d'aquells àmbits on hi ha una major concentració comercial.

V

En els títols IV i V de la llei es regulen les vendes fora d'establiment comercial i les vendes promocionals. Quant a les primeres, a més de la regulació de la venda no sedentària, de la venda a distància i de la venda domiciliària, es regulen les vendes automàtiques, en subhasta i piramidal, i es respon, així, a les exigències dels sectors implicats i a l'especial tutela que requereixen en estos casos els consumidors, alhora que s'equipara la legislació autonòmica a l'estatal quant a les modalitats de vendes regulades.

Les normes de la llei són respectuoses amb les competències municipals en matèria de venda no sedentària i amb les competències estatals desplegades en la Llei 7/1996, i introdueix remissions a l'esmentada normativa estatal per a evitar reiteracions.

En les vendes no sedentàries s'ha mantingut l'autorització municipal prèvia, en la mesura que este tipus d'activitat comercial requereix, habitualment, l'ús de sòl públic, que ha de conciliar-se amb raons imperioses d'interés general, com l'ordre públic, la seguretat i la salut pública. En esta modalitat de venda no és suficient un control a posteriori, perquè no permetria rescabalar els danys que l'exercici de l'activitat comercial en sòl públic o privat poguera causar a l'interés general.

La regulació de les vendes promocionals és també, en gran mesura, la transposició de la Directiva 2005/29/CE, que conté un reconeixement de drets que no pot ser superat pels estats membres i, en conseqüència, no en permet disposicions més restrictives en l'àmbit d'aplicació. Per això, s'han eliminat totes aquelles disposicions que conferien una protecció més àmplia que l'atorgada per la directiva, tenint-se en compte, alhora, la transposició feta pel legislador estatal mitjançant la mencionada Llei 29/2009, de 30 de desembre.

Les vendes promocionals s'aborden de forma nova, tant des d'un punt de vista sistemàtic, com en el seu règim substantiu. La novetat sistemàtica -inevitable, d'altra banda, atesa la impossibilitat de prohibir pràctiques comercials no prohibides per la normativa comunitària i d'introduir normes més limitadores- ha consistit a evitar, en la major mesura possible, les prohibicions absolutes i les autoritzacions prèvies, i ha optat, en canvi, per reforçar les obligacions d'informació i per introduir el principi de bona fe i veracitat com a criteris generals de control d'este tipus de vendes. Quant a les novetats substantives, es regulen les vendes de saldos i d'excedents de producció o de temporada que es fan de forma permanent en un establiment, i les ofertes en què participen una pluralitat d'establiments. Igualment, s'han regulat les pràctiques comercials que la normativa comunitària considera prohibides en qualsevol cas, i també aquelles que han assolit una rellevància pràctica, més gran atenent els pronunciaments dels nostres tribunals i de les autoritats d'autocontrol de la publicitat.

En conseqüència, juntament amb la regulació de les modalitats típiques de vendes promocionals, com les vendes en rebaixes, vendes amb descompte, venda amb obsequi, venda en liquidació, venda de saldos i oferta de venda directa adquireixen especial rellevància en el capítol I, on, després de la definició de venda promocional, s'estableix el principi de legalitat, veracitat i disponibilitat d'existències; i el capítol II, dedicat extensament a regular les obligacions d'informació, en particular sobre limitacions essencials de l'oferta, bases de la promoció, pluralitat d'ofertes promocionals en un establiment, pluralitat d'establiments participants en una oferta i la quantia de la reducció de preus. Així mateix, amb base en la nova definició bàsica de la venda de saldos, s'ha fixat el concepte de tendes «outlet» o «factory» com aquelles dedicades especialment a la venda promocional d'excedents de producció o de temporada.

VI

El títol VI s'ocupa de la governança, que pretén erigir-se en un dels instruments fonamentals de la Generalitat per al foment de l'activitat comercial, que es compromet, amb esta finalitat, a la promoció de les fires comercials. La governança ha d'afavorir la competitivitat del sector, per a la qual cosa resulten imprescindibles la participació ciutadana i la simplificació dels tràmits administratius o procedimentals per mitjà de la descentralització administrativa i funcional, a la qual cosa ha de contribuir la creació de finestretes úniques. Tot això ha d'ajudar a aconseguir un comerç sostenible i de qualitat, per a una satisfacció més gran dels interessos dels consumidors.

VII

L'últim títol de la llei conté el règim d'infraccions i sancions, al qual segueixen les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals. Entre elles cal destacar la disposició transitòria que preveu el règim aplicable respecte dels establiments comercials, mentre no s'aprove el Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL ÚNIC

Àmbit de la llei i conceptes bàsics

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

Esta llei té com a objecte l'ordenació i el foment de l'activitat comercial en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

Tota referència que figure en aquesta llei en masculí neutre s'entendrà referida tant al gènere masculí com al femení.

Article 2. Activitat comercial

1. Als efectes d'esta llei, s'entén per activitat comercial la consistent a oferir en el mercat interior productes, naturals o elaborats, per compte propi o d'altri, així com servicis sota qualsevol forma de comercialització, venda o prestació.

2. Serà activitat comercial de caràcter detallista la que es desenrotlla professionalment amb ànim de lucre consistent en l'oferta de qualsevol classe de productes i/o servicis als destinataris finals d'estos, utilitzant o no un establiment.

3. Serà activitat comercial de caràcter majorista la que es desenrotlla professionalment amb ànim de lucre consistent en l'adquisició de productes i/o servicis i la revenda d'estos a altres comerciants, empresaris, professionals o artesans per a la transformació o incorporació en el procés de producció o en la prestació de servicis.

4. També tindrà la consideració d'activitat comercial sotmesa a esta llei la que realitze l'empresari o el professional que per compte d'una altra persona, en nom propi o d'altri promou i/o conclou actes o operacions de comerç.

Article 3. Qualificació i compatibilitat d'activitats

1. No es modificaran les qualificacions d'activitat comercial de caràcter detallista o majorista per l'eventual sotmetiment de les mercaderies a processos de transformació, tractament o condicionament que siguen usuals en el comerç.

2. L'activitat comercial de caràcter detallista podrà exercir-se simultàniament amb la de majorista en un mateix establiment, sempre que es mantinguen degudament diferenciades i es respecten les normes específiques aplicables a cadascuna.

Article 4. Activitats excloses

1. Queden excloses de l'àmbit d'aplicació de la present llei aquelles activitats comercials que tinguen una normativa pròpia, entre d'altres professions regulades, transports, crèdit, assegurances, reparacions, assessorament i assistència tècnica, i servicis turístics.

2. No obstant això, a les activitats comercials amb normativa pròpia se'ls aplicarà esta llei en tots aquells aspectes que no hagen sigut objecte d'atenció en la seua regulació específica.

3. Mitjançant disposició legal, podrà excloure's l'aplicació d'esta llei a determinades activitats comercials.

Article 5. Establiment comercial

1. Tindran la consideració d'establiments comercials els locals i les construccions o instal·lacions de caràcter fix i permanent, destinats a l'exercici regular d'activitats comercials, ja siga de manera continuada o en dies o en temporades determinades.

2. Queden inclosos en la definició anterior els quioscos i, en general, les instal·lacions de qualsevol classe que complisquen la finalitat assenyalada en este, sempre que tinguen el caràcter d'immobles d'acord amb l'article 334 del Codi Civil.

3. Els establiments comercials podran tenir caràcter individual o col·lectiu.

S'entén per establiments de caràcter col·lectiu aquells integrats per un conjunt de locals comercials, situats o no en un mateix recinte, on s'exerceixen les respectives activitats de manera empresarialment independent i que han sigut projectats conjuntament, o bé que estan relacionats per elements privatis d'ús comú, la utilització dels quals comparteixen.

TÍTOL II

Exercici de l'activitat comercial

CAPÍTOL I

Principis i condicions generals

Article 6. Principis

L'exercici de l'activitat comercial es desenrotllarà respectant la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, la lleialtat de les transaccions comercials i els drets dels consumidors, així com l'ordenació del territori, l'urbanisme, el medi ambient i el patrimoni historicoartístic i cultural, i la resta de normativa vigent que siga aplicable.

Article 7. Condicions generals

1. Sense perjudici del que disposa la legislació vigent, en especial, la legislació mercantil, laboral, tributària i aquella que regula l'exercici de determinades professions, són condicions per a l'exercici de l'activitat comercial:

a) Complir els requisits establits per la legislació vigent que siga aplicable.

b) Acreditar la prestació de fiances exigides per la legislació vigent per a la venda de determinats productes o la prestació de determinats servicis.

2. L'obertura d'establiments comercials estarà subjecta al règim de comunicació prèvia o declaració responsable en els supòsits i termes arrellegats en el Reial Decret Llei 19/2012, de 26 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats servicis, i en la Llei 2/2012, de 14 de juny, de la Generalitat, de mesures urgents de suport a la iniciativa empresarial i als emprenedors, microempreses i xicotetes i mitjanes empreses de la Comunitat Valenciana. ¹

3. En els casos en què resulte preceptiu, els ajuntaments concediran les autoritzacions o llicències corresponents per a l'exercici de les activitats comercials que estiguen subjectes a estes, prèvia comprovació de l'existència dels requisits exigits per la normativa vigente. ²

CAPÍTOL II

Suprimit ³

¹ L'apartat 2 de l'article 7 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**, de la Generalitat, de Mesures Urgents per a l'Impuls de l'Activitat Comercial i l'Eliminació de Càrregues Administratives (DOGV núm. 6891 de 29.10.2012) Ref. Base de dades 009804/2012.

² L'apartat 3 de l'article 7 s'introdueix per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

³ El Capítol II del Títol II se suprimeix per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

CAPÍTOL III Horaris comercials ⁴

Secció primera. Horari General

Article 17. Horari general ⁵

1. L'horari global en què els establiments comercials podran desenvolupar la seua activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana serà, com a màxim, de 90 hores.

2. Amb caràcter general, els diumenges i festius es consideraran no laborables. No obstant això, s'habilitaran per a cada any fins a un màxim d'onze diumenges o festius en els quals els establiments podran romandre oberts al públic per a desenvolupar la seua activitat comercial.

3. Cada comerciant determinarà lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu en què exercisca la seua activitat.

4. En cap cas es podrà obrir al públic els diumenges i festius següents: 1 de gener, 6 de gener, 1 de maig, 9 d'octubre i 25 de desembre, o bé el 26 de desembre quan aquest siga declarat festiu per trasllat de la festa de Nadal.

Article 18. Calendari de diumenges i altres dies festius ⁶

1. El calendari de diumenges o festius que s'habiliten per a un període de 12 mesos, que coincidirà amb l'any natural, es determinarà mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de comerç, amb audiència prèvia de l'Observatori del Comerç Valencià, convocat a aquest efecte amb antelació a l'inici de l'any de què es tracte.

2. Per a la determinació de les dates habilitades caldrà ajustar-se a l'ordre de criteris següent:

a) L'obertura, almenys, en un dia festiu quan es produïska la coincidència de dos o més dies festius continuats.

b) L'obertura dels primers diumenges dels períodes tradicionals de rebaixes: el primer diumenge posterior al 6 de gener i el primer diumenge de juliol.

c) L'obertura els diumenges i festius de més afluència turística a la Comunitat Valenciana. Amb caràcter general, tindran aquesta consideració el Diumenge de Rams, el Divendres Sant, o bé el Dijous Sant quan aquest siga festiu estatal o autonòmic, i el Diumenge de Pasqua.

d) L'obertura els diumenges o festius de la campanya de Nadal, que comprendrà des del diumenge posterior al quart dijous de novembre al 24 de desembre, i de Reis, que comprendrà del 26 de desembre al 5 de gener.

Article 19. Fixació i publicitat de l'horari comercial

1. L'horari d'obertura i tancament dels locals comercials serà lliurement fixat per cada comerciant, i respectarà, en tot cas, els límits màxims establits per la present llei que siguen aplicables, sense perjudi d'allò que s'ha establert, per raons d'orde públic, en una altra normativa aplicable.

2. Els establiments comercials hauran d'exposar, en els accessos i de manera visible des de l'exterior del local, els dies i les hores d'obertura i de tancament.

Secció segona. Horaris especials

Article 20. Establiments amb llibertat horària

1. Els establiments dedicats principalment a la venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeries i plantes, productes culturals, les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en estacions i mitjans de

⁴ El Capítol III del Títol II es modifica pel **Decret Llei 1/2015, de 27 de febrer**, del Consell, d'horaris comercials a la Comunitat Valenciana (DOGV núm. 7477 de 03.03.2015) Ref. Base de dades 001872/2015.

⁵ L'article 17 es modifica per la **Llei 3/2018, de 16 de febrer**, de la Generalitat, per la qual es modifiquen els articles 17, 18 i 22, i la disposició transitòria quarta, de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana (DOGV núm. 8237 de 19.02.2018) Ref. Base de dades 001724/2018.

⁶ L'article 18 es modifica per la **Llei 3/2018, de 16 de febrer**.

transport terrestre, marítim i aeri, tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romandran oberts al públic a la Comunitat Valenciana.

2. S'entendrà per botigues de conveniència aquelles que, amb una superfície útil per a l'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats, romanguen obertes al públic, almenys, d'huit hores al dia i distribuïsquen la seua oferta, en forma semblant, entre llibres, periòdics i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguets, regals i articles diversos. La distribució entre les distintes gammes d'articles ha de dur-se a terme de forma semblant entre si, sense exclusió de cap d'estes i sense que predomine netament una sobre les altres.

3. També tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romandran oberts al públic els establiments de venda de reduïda dimensió diferents dels anteriors, que disposen d'una superfície útil per a l'exposició i venda al públic inferior a 300 metres quadrats, exclosos els pertanyents a empreses o grups de distribució que no tinguen la consideració de xicoteta i mitjana empresa segons la legislació vigent.

4. Els establiments comercials integrats en instal·lacions de prestació de servicis turístics, dedicats exclusivament al servicis dels usuaris d'estes, gaudiran així mateix de llibertat d'horaris a fi de poder ajustar el seu funcionament als de la instal·lació principal.

5. Als efectes del present article seran establiments dedicats principalment a la venda de productes culturals aquells que dediquen almenys el 80 per cent de la superfície comercial a l'oferta de productes la finalitat del qual siga cultivar, desenrotllar i formar els coneixements humans i l'exercici de les facultats intel·lectuals.

Tindran la consideració de productes culturals, els llibres en suport escrit o informàtic, periòdics, revistes, suports de gravació musical, instruments musicals, DVD, articles de col·lecció, articles de dibuix i belles arts, antiguitats, obres d'art, productes d'artesanía popular, trages regionals i records.

Secció tercera. Zones de gran aflluència turística

Article 21. Zones de gran aflluència turística ⁷

1. Els establiments ubicats a les zones de gran aflluència turística tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romandran oberts al públic a la Comunitat Valenciana.

2. La declaració de zona de gran aflluència turística, que es podrà estendre a la totalitat o part del terme municipal o del nucli urbà, fixa per a cada cas les condicions d'aplicació, incloent-hi els períodes a què s'estén. ⁸

3. La declaració de zona de gran aflluència turística es durà a terme per la direcció general competent en matèria de comerç a sol·licitud de l'ajuntament interessat, amb audiència prèvia del Consell Local de Comerç o, si no n'hi ha, de l'òrgan semblant i de les entitats més representatives del sector d'àmbit autonòmic.

4. Es consideraran zones de gran aflluència turística aquelles àrees coincidents amb la totalitat o part del municipi en què concórrega alguna de les circumstàncies previstes en la legislació bàsica estatal que les regule. Reglamentàriament es determinaran les magnituds a tenir en compte per a acreditar l'existència de les circumstàncies mencionades.

5. Reglamentàriament es determinarà el procediment per a la sol·licitud de la declaració de les zones de gran aflluència turística, com també per a prorrogar-la, modificar-la o revocar-la. Igualment, reglamentàriament es determinarà la documentació que ha de constar en l'expedient.

6. La declaració de zona de gran aflluència turística, a l'efecte d'aquesta llei, tindrà una vigència de set anys, prorrogables automàticament per períodes idèntics, llevat que quede acreditat, per a cada cas, que han canviat les circumstàncies que van donar lloc a aquesta declaració inicial.

⁷ L'article 21 es modifica per l'article 28 de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat (DOGV núm. 8202 de 30.12.2017) Ref. Base de dades 011729/2017. Tinga's en compte la disposició transitòria 3ª Expedients de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, en tramitació: "Els expedients en tràmit corresponents a sol·licituds que hagen sigut presentades amb antelació a l'entrada en vigor del reglament a què fan referència els articles 21, 22 i 23 de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, s'han de resoldre d'acord amb la normativa anterior".

⁸ L'apartat 2 de l'article 21 es modifica per l'article 79 de la **Llei 9/2019, de 23 de desembre**, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat. (DOGV núm. 8707 de 30.12.2019) Ref. Base de dades 011336/2019.

No obstant això, la direcció general competent en matèria de comerç podrà modificar-la o revocar-la anticipadament en cas que l'ajuntament afectat efectue una nova proposta de modificació o supressió de la zona, o bé canvien o desapareguen les circumstàncies que van donar lloc a la declaració.⁹

Article 21 bis.¹⁰

Article 21 ter.¹¹

Secció quarta. Horaris excepcionals

Article 22. Autorització d'horaris excepcionals¹²

1. Els horaris excepcionals són aquells que es concedeixen, a petició de l'ajuntament interessat, per raó de circumstàncies especials no periòdiques que incrementen les oportunitats de negoci del comerç local per increments puntuals i excepcionals de la demanda a causa de la major afluència de visitants en dates concretes.

2. Qualsevol excepció s'atorgarà per als dies concrets, sense que se'n pugua estendre la vigència més enllà de l'any natural per al qual es concedeix.

3. Els ajuntaments podran sol·licitar la concessió d'un horari excepcional al règim general per als establiments ubicats a la zona on es produïska l'excepcionalitat del terme municipal.

4. Els horaris excepcionals no superaran un màxim de dos diumenges o festius a l'any a cada municipi, sense que això compute en el límit de diumenges i festius a què es refereix l'article 17.

5. Reglamentàriament es determinarà el procediment per a la sol·licitud d'horari comercial excepcional, com també la documentació que haurà de constar en l'expedient.

Article 22 bis.¹³

Secció quinta. Acumulació de diumenges o festius

Article 23. Competència municipal per a la determinació dels diumenges i els festius en què els comerços poden romandre oberts al públic¹⁴

1. Es faculta els ajuntaments perquè, atès l'atractiu comercial per a les persones consumidores, puguen realitzar els canvis següents:

- a) Habilitar els festius locals del seu àmbit com a oberturables.
- b) Substituir fins a dos diumenges o festius dels habilitats per resolució de la conselleria competent en matèria de comerç per dos dies festius en el seu àmbit local.
- c) Sol·licitar la deshabilitació, per al seu àmbit, d'un màxim de dos diumenges o festius de caràcter estatal o autonòmic que hagen sigut habilitats per resolució de la conselleria

⁹ L'apartat 6 de l'article 21 es modifica per l'article 139 de la **Llei 7/2021, de 29 de desembre**, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat 2022. (DOGV núm. 9246 de 30.12.2021) Ref. Base de dades 011921/2021

¹⁰ L'article 21 bis es deroga per la disposició derogatòria de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**.

¹¹ L'article 21 ter es deroga per la disposició derogatòria de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**.

¹² L'article 22 es modifica per la **Llei 3/2018, de 16 de febrer**. Tinga's en compte la disposició transitòria 3ª de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**, Expedients de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, en tramitació: "Els expedients en tràmit corresponents a sol·licituds que hagen sigut presentades amb antelació a l'entrada en vigor del reglament a què fan referència els articles 21, 22 i 23 de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, s'han de resoldre d'acord amb la normativa anterior".

¹³ L'article 22 bis es deroga per la disposició derogatòria de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**.

¹⁴ L'article 23 es modifica per l'article 28 de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**. Tinga's en compte la disposició transitòria 3ª Expedients de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, en tramitació: "Els expedients en tràmit corresponents a sol·licituds que hagen sigut presentades amb antelació a l'entrada en vigor del reglament a què fan referència els articles 21, 22 i 23 de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, s'han de resoldre d'acord amb la normativa anterior".

competent en matèria de comerç. La sol·licitud s'haurà de motivar en el fet que el dia que se sol·licita coincideix amb festivitats tradicionals locals o situacions excepcionals d'anàloga transcendència.

Per a la resolució favorable a aquesta sol·licitud, la direcció general competent en matèria de comerç comprovarà que al municipi sol·licitant es mantenen el nombre mínim de diumenges o festius en què legalment s'ha de permetre l'obertura al públic.

d) Quan hi haja una acumulació de diumenges o festius per ser consecutius i un d'aquests siga un festiu local no habilitat, l'ajuntament habilitarà el diumenge o festiu no local, sempre que hi haja petició de part interessada.

2. La decisió que s'adopte serà de compliment obligatori per a tots els establiments que no puguin acollir-se al règim de llibertat horària.

3. Reglamentàriament es determinarà el procediment per a sol·licitar habilitar o deshabilitar els diumenges o festius a què es refereixen els apartats anteriors.

Article 23 bis. ¹⁵

CAPÍTOL IV Oferta comercial

Article 24. Condicions de l'oferta

1. En l'exercici de l'activitat comercial, l'origen, la qualitat i la quantitat dels productes o servicis, així com el preu i les condicions de venda o la prestació, seran les oferides i, en tot cas, les exigibles de conformitat amb la normativa reguladora.

2. Queda prohibit incorporar en les condicions de l'oferta clàusules abusives en els termes que recull la legislació vigent en matèria de defensa dels consumidors i usuaris.

3. El comerciant facilitarà, tenint en compte les circumstàncies fàctiques i les limitacions del mitjà de comunicació, tota la informació substancial que necessite el consumidor mitjà per a prendre una decisió relativa al seu comportament econòmic amb el corresponent coneixement de causa. En particular, es prestarà al consumidor una informació clara, veraç i apropiada per al coneixement del producte o servici, els riscos d'utilització i les condicions d'adquisició.

4. En cas de transacció, i a petició de l'adquirent, les empreses comercials estaran obligades a expedir documentació suficient sobre els diversos aspectes relatius a esta.

5. L'oferta pública de venda o l'exposició de productes en establiments comercials, inclosos els aparadors, obliguen el comerciant a procedir-ne a la venda a favor dels demandants que complisquen les condicions d'adquisició, atenent l'ordre temporal de les sol·licituds. Queden exceptuats d'esta obligació els productes sobre els quals s'advertisca expressament que no es troben a la venda o que, clarament, formen part de la instal·lació, com elements complementaris o merament decoratius.

6. Excepte en el cas d'ofertes promocionals o de previsió normativa en contra, els comerciants no podran limitar la quantitat d'articles que poden ser adquirits per cada comprador, ni establir preus més elevats o suprimir reduccions o incentius per a les compres que superen un determinat volum.

Article 25. Exercici del dret de desistiment

Els comerciants hauran d'informar el consumidor i usuari del dret de desistiment d'acord amb la legislació vigent en els casos que corresponga.

Article 26. Garanties comercials

Els comerciants oferiran als consumidors i usuaris les garanties sobre els articles venuts i els servicis prestats d'acord amb la legislació vigent. L'ofertament pel comerciant de garanties addicionals, tant per a casos de disconformitat com de conformitat, l'obliga a complir-les, d'acord amb les condicions oferides.

¹⁵ L'article 23 bis es deroga per la disposició derogatòria de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**.

CAPÍTOL V Preus

Article 27. Llibertat de preus

1. Els preus de venda dels productes i de prestació dels servicis seran lliurement determinats pels comerciants i oferits, amb caràcter general, d'acord amb el que disposa la legislació de defensa de la competència i de competència deslleial, sense perjudici de la normativa reguladora de la venda a pèrdua i les excepcions establides en lleis especials.

2. El preu de venda anunciat inclourà la quantitat total que haja de satisfer el consumidor, amb impostos inclosos i despeses de lliurament, quan n'hi haja.

Article 28. Publicitat dels preus

1. Els preus dels productes i servicis oferits s'especificaran en euros, s'indicaran d'acord amb la legislació vigent i hauran de ser exhibits de manera pública, suficientment explicativa, precedits de les sigles PVP, sense induir a error. Sense perjudici de la regulació de les vendes promocionals, haurà d'indicar-se, amb claredat i de forma diferenciada, l'import de qualsevol classe de descomptes, així com els increments en el preu derivats de règims de finançament i els costos addicionals per raó de servicis accessoris o d'altres complements semblants.

2. En totes les formes de publicitat que mencionen el preu de venda dels productes, s'haurà d'indicar també el preu per unitat de mesura, excepte en aquells casos en què este siga idèntic al preu de venda, i sense perjudici de les excepcions previstes en la normativa vigent en la matèria.

3. Els articles que s'exposen en els aparadors exhibiran els preus de forma visible i llegible des de l'exterior. No obstant això, reglamentàriament, per raons de seguretat, es podrà rellevar d'esta obligació sectors concrets del comerç, sense perjudici que es garantisca la informació dels compradors sobre preus i qualitats del producte oferit.

4. En les ofertes de vendes a terminis, el comerciant haurà d'informar, en tots els casos, el comprador de l'import de cada termini, el nombre de terminis, la periodicitat dels pagaments i el preu total resultant en comparació amb el preu de la venda al comptat.

5. Sense perjudici, si és el cas, de la consideració com a pràctica comercial enganyosa, qualsevol indicació de preus o publicitat en què s'inclouen dos preus distints per al mateix producte o servici imposa al comerciant l'obligació de vendre al preu inferior.

TÍTOL III Comerç i territori

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 29. Objectius de l'ordenació comercial

Els objectius de la política d'ordenació comercial de la Generalitat, en coherència amb els objectius d'ordenació del territori i protecció del paisatge i de desenrotllament urbanístic a la Comunitat Valenciana, són la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, la consecució d'una estructura comercial equilibrada i competitiva i la creació d'un marc d'implantacions comercials que prime la sostenibilitat territorial.

1. La política comercial dirigida a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans es basarà en:

a) Aconseguir un comerç eficient i modern al servici dels consumidors, que actue com a factor de reequilibri territorial, respectant l'exercici de la llibertat d'empresa.

b) Assegurar el manteniment de les condicions de proximitat, accessibilitat, diversitat i servici del comerç valencià.

c) Garantir i protegir el dret de lliure elecció per part dels consumidors, que s'estendrà a la possibilitat d'elecció entre distints establiments d'una mateixa activitat, i també entre formes comercials diferents, en les millors condicions possibles de preu, assortiment i qualitat, en un marc de competència.

d) Afavorir que el comerç oferisca servicis eficaços i competitius, basant-se en una contínua adaptació de l'oferta comercial a les preferències dels consumidors.

2. La política comercial dirigida a aconseguir una estructura comercial equilibrada i competitiva a la Comunitat Valenciana es basarà en:

- a) Fomentar una distribució comercial que genere riquesa i ocupació.
  - b) Reforçar el teixit comercial de les ciutats donada la seua importància per a la millora dels entorns urbans.
  - c) Impulsar la modernització, innovació i formació en el sector comercial.
  - d) Salvaguardar el comerç existent en l'espai rural valencià i en àrees de baixa densitat demogràfica, per la seua important funció social i de servei en el manteniment de millors condicions de vida de la població resident en estos àmbits.
3. La política comercial dirigida a aconseguir un marc d'implantacions comercials que prime la sostenibilitat territorial es basarà en:
- a) Afavorir la funció del comerç com un dels elements clau en la consecució de l'equilibri territorial, atesa la seua capacitat de generar cohesió regional, centralitat i vertebrar el territori.
  - b) La consideració de la transcendència territorial dels grans equipaments comercials, focus de polaritat que generen fluxos d'usuaris i impactes supramunicipals, que han de ser objecte de regulació específica en el marc competencial de l'ordenació del comerç.
  - c) La minimització del cost i l'impacte ambiental dels desplaçaments que es produeixen per motius de compra, sense per això limitar la llibertat de mobilitat dels ciutadans.
  - d) La protecció i millora dels entorns comercials urbans, especialment dels centres històrics de caràcter comercial, on la presència d'una activitat comercial viva ajuda a la rehabilitació econòmica, social i urbanística.
  - e) La limitació del creixement comercial en àmbits que presenten concentracions comercials excessives i processos de sobresaturació funcional, cosa que repercuteix negativament en la sostenibilitat del territori, deteriora el paisatge urbà i genera sol·licituds inassumibles per la xarxa viària.
  - f) La preservació d'espais estratègics, ubicats en nuscs de comunicacions i àmbits d'especial valor de la perifèria urbana, que es consideren sòls d'oportunitat de gran valor per al creixement territorial i econòmic de les nostres ciutats i que ha de ser reservat per raons d'interés general, i en coherència amb el que disposa l'estratègia territorial de la Comunitat Valenciana i la resta d'instruments d'ordenació territorial i urbanística.

CAPÍTOL II

Ordenació territorial del comerç

Article 30. Instruments per a l'ordenació territorial del comerç

1. L'ordenació territorial de l'activitat comercial correspon a la Generalitat, als ajuntaments i a la resta d'administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències.
2. Els instruments per a l'ordenació territorial i urbanística del comerç són el Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana, les normes per al tractament de l'activitat comercial en el planejament urbanístic i el règim d'autoritacions de caràcter autonòmic per a la implantació d'establiments comercials que generen impacte supramunicipal.
3. La conselleria competent en comerç col·laborarà amb altres departaments de la Generalitat en la definició de directrius, estratègies i objectiu dels plans, programes i projectes sectorials que tinguen incidència territorial, urbanística o mediambiental. De la mateixa manera, es demanarà l'assistència tècnica d'altres departaments competents en estes matèries en la tramitació i aprovació de llicències comercials de grans establiments comercials.
4. En la tramitació dels instruments urbanístics de planejament, o de les seues modificacions, que incloquen explícitament, o possibiliten, la reclassificació o la qualificació de sòls per a la implantació d'activitats comercials, es requerirà l'informe preceptiu de la conselleria competent en matèria de comerç interior.
5. Els ajuntaments incorporaran, en els instruments de planificació urbanística, en allò que afecta la planificació del sòl per a ús comercial, les normes establides en l'article 32 d'esta llei i els criteris, directrius i normes incloses en el Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana.

Article 31. Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana

1. La conselleria competent en matèria de comerç promourà la realització del Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana, que definirà els criteris, les directrius i les orientacions territorials perquè l'ordenació comercial es desenrotlle de forma coherent amb la planificació territorial, assegurant-ne la coherència amb els objectius de

qualitat de vida i desenvolupament sostenible previstos en la legislació valenciana d'ordenació del territori i protecció del paisatge, i la contribució eficaç a estos.

2. El pla delimitarà les àrees comercials funcionals de la Comunitat Valenciana basant-se en criteris d'accessibilitat territorial, capacitat i força d'atracció que exerceixen les ciutats; i criteris funcionals, orogràfics, urbanístics, històrics, mediambientals, socioculturals i visuals. En la delimitació caldrà ajustar-se a l'efectuada amb caràcter general per l'estratègia territorial de la Comunitat Valenciana, així com a la infraestructura verda de la Comunitat Valenciana.

3. En cap cas, el Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana prendrà en consideració l'impacte de la implantació de nous establiments comercials sobre l'oferta comercial ja existent.

4. El Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana podrà modificar, de forma directa, les previsions dels plans generals vigents, pel que fa a la planificació del sòl comercial.

5. Els plans generals de cada municipi hauran d'incorporar les determinacions i la normativa del Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana. Amb esta finalitat, en la documentació d'este s'incorporarà, de manera diferenciada, la part vinculant i dispositiva i les seues afeccions sobre l'ordenació vigent, de l'orientativa i recomanatòria.

Article 32. Normes per al tractament de l'activitat comercial en el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic hauran de preveure, en la qualificació del sòl, l'ús comercial de forma diferenciada dins de la qualificació global de sòl terciari, incloent-hi una classificació d'activitats i de formats comercials.

2. En la planificació urbanística del sòl destinat a usos comercials es tindran en compte els criteris següents:

a) Procurar-ne la localització preferentment en trames urbanes consolidades i espais annexos i el desenvolupament al costat d'implantacions ja consolidades.

b) Evitar la proliferació de localitzacions comercials que siguen exteriors als nuclis urbans, afavorisquen processos d'extensió discontinua o produïsquen usos dispersos del sòl, sense que hi haja una justificació raonada.

c) Fomentar el desenvolupament de dotacions comercials que satisfacen equilibradament les necessitats de la població resident actual o prevista i potencien la proximitat i la mescla d'usos.

d) Impulsar la implantació d'usos comercials que puguen afavorir la requalificació i rehabilitació dels espais urbans.

e) Coadjuvar, amb les noves implantacions, a la descongestió d'entorns saturats, on una alta concentració d'usos terciaris produeix fenòmens d'aglomeració, deteriorament mediambiental i urbanístic.

f) Procurar la limitació del creixement de sòl comercial en zones industrials, excepte quan estiga justificada la seua implantació per la naturalesa de l'activitat comercial o siga complementària a l'activitat productiva.

3. Els sòls que poden contenir concentracions comercials o complexos comercials que generen grans fluxos d'usuaris i impactes supramunicipals es desenvoluparan, preferentment, al costat de la xarxa viària principal i els grans corredors de transport públic d'altres prestacions, afavorint així la mobilitat sostenible, la màxima accessibilitat i la racionalitat funcional en la creació de noves infraestructures i prestació de servicis urbans, sense perjudici de les limitacions derivades de la seua visibilitat. L'ordenació d'estos sòls tindrà la consideració d'ordenació estructural als efectes previstos en la legislació urbanística valenciana.

4. Els projectes comercials preveuran una dotació d'aparcaments mínima adequada a les condicions del seu entorn urbà i als fluxos de visitants previstos. Estos aparcaments es destinaran, exclusivament, per a estacionament públic de l'establiment comercial i s'ubicaran en sòl d'ús públic el domini o la possessió del qual pertanga a l'establiment comercial.

5. Els plans urbanístics incorporaran determinacions que promoguen el desenvolupament d'una arquitectura de qualitat en els espais comercials, que milloren el paisatge urbà i la seua integració amb l'entorn, incrementen el seu valor estètic i minimitzen l'impacte visual.

6. Els establiments comercials i els espais urbans d'alta concentració comercial hauran de complir les normes i condicions bàsiques que garantisquen l'accessibilitat i no discriminació en l'accés i ús d'estos de les persones que tenen qualsevol tipus de discapacitat, d'acord amb allò que s'estableix en la normativa vigent en la matèria i, en particular, en la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació, i les disposicions que la despleguen.

CAPÍTOL III

Règim d'implantació dels establiments amb impacte territorial

Article 33. Autorització d'establiments comercials d'impacte territorial

1. Amb caràcter general, la instal·lació d'establiments comercials no estarà subjecta al règim d'autorització comercial.

2. No obstant això, per a compatibilitzar la planificació urbanística local amb la planificació territorial, que considera la capacitat del territori valencià per a contenir activitats comercials que generen impactes supramunicipals, s'articula un règim excepcional d'autorització autonòmica d'establiments comercials, individuals o col·lectius, quan estos puguen generar impacte ambiental, territorial i/o en el patrimoni historicoartístic.

3. L'obtenció de l'autorització comercial autonòmica garantirà que les implantacions comercials de major impacte territorial s'ajusten a criteris de planificació supramunicipal, criteris ambientals, produeixen un ocupació racional de sòl, estiguen subjectes a l'existència d'infraestructures que resolguen adequadament les necessitats de mobilitat previstes i no afecten àmbits protegits o d'especial interès pel seu valor historicoartístic, urbanístic o mediambiental.

4. Serà preceptiva l'obtenció d'una autorització comercial autonòmica en els casos següents:

a) La implantació d'establiments comercials individuals o col·lectius que compten amb una superfície comercial igual o superior a 2.500 m², excepte la dels establiments dedicats exclusivament al comerç a l'engròs i la d'aquells establiments que formen part d'establiments col·lectius que hagen obtingut l'autorització de la conselleria i les característiques bàsiques de la qual estigueren previstes en el projecte autoritzat. ¹⁶

b) La implantació d'establiments comercials individuals o col·lectius, les condicions urbanístiques dels quals determine el Pla d'acció territorial sectorial del comerç de la Comunitat Valenciana, si s'escau.

c) L'ampliació de la superfície comercial d'un establiment comercial individual o col·lectiu existent, quan com a conseqüència d'esta s'arribe a les superfícies establides en l'apartat a o se superen estes superfícies.

d) L'ampliació de la superfície comercial d'un establiment comercial individual o col·lectiu existent, la superfície del qual ja tinga o supere l'establida en l'apartat a quan l'ampliació, individualment o en conjunt amb altres ampliacions anteriors, supere el 10% de la superfície comercial autoritzada i, en tot cas, quan l'ampliació individual o en conjunt supere els 2.500 m².

e) La modificació substancial de les característiques de funcionament d'un establiment comercial individual o col·lectiu existent, la superfície comercial del qual arribe a les superfícies establides en este punt 4 o les supere.

5. Per a qualificar la dimensió de l'equipament comercial es considerarà la superfície comercial prevista. A este efecte, s'entén per superfície comercial dels establiments comercials de caràcter individual o col·lectiu, la superfície total de les àrees o locals on s'exposen els productes amb caràcter habitual i permanent, o els destinats a esta finalitat amb caràcter eventual o periòdic, als quals puga accedir el client, així com els aparadors i els espais interns destinats al trànsit de les persones i a la presentació o dispensació dels productes.

Quan esta no estiga clarament definida, es considerarà com a tal el 60% de la superfície construïda prevista de l'establiment, sense considerar accessos i espais destinats a aparcament i magatzematge. ¹⁷

6. Qualsevol actuació subjecta al règim excepcional d'autorització requerirà el corresponent instrument de paisatge per a avaluar la incidència d'aquella sobre este, excepte quan els instruments urbanístics a què es refereix l'apartat 5 de l'article 35 ja ho hagueren incorporat.

Article 34. Criteris per a la concessió de l'autorització comercial autonòmica ¹⁸

Els criteris que es tindran en compte per a concedir l'autorització comercial autonòmica seran els següents:

1. L'adequació del projecte a les determinacions i normes del Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana.

¹⁶ L'apartat 4.a) de l'article 33 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

¹⁷ L'apartat 5 de l'article 33 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

¹⁸ L'article 34 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

2. L'adequació del projecte a les determinacions del planejament urbanístic vigent que se li aplique.

3. La compatibilitat del projecte amb les directrius que per a les activitats econòmiques estableix l'Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana

Article 35. Procediment per a la sol·licitud d'autorització comercial autonòmica

1. La conselleria que tinga la competència en matèria de comerç interior serà l'autoritat competent per a resoldre les sol·licituds.

2. La resolució s'adoptarà per la persona titular de la conselleria, a proposta de la direcció general competent en matèria de comerç interior. ¹⁹

3. Suprimit. ²⁰

4. Reglamentàriament, es regularà el procediment d'autorització, incloent-hi la documentació a presentar i els informes preceptius a sol·licitar per a la tramitació dels expedients d'autorització comercial dels establiments enquadrables en els supòsits de l'article 33. Els requisits i, si és el cas, els criteris de concessió de l'autorització no podran incloure condicions de naturalesa econòmica.

5. Els promotors o operadors comercials interessats presentaran la sol·licitud d'autorització davant de la conselleria competent en matèria de comerç, una vegada produïda i acreditada l'aprovació definitiva i la publicació de tots els instruments urbanístics del planejament necessaris per a poder desenrotllar el projecte que es pretén, exceptuant la reparcel·lació. ²¹

6. A l'efecte de la tramitació simultània amb els procediments municipals, les sol·licituds per als supòsits sotmesos a autorització comercial, establits en l'article 33 podran presentar-se davant l'ajuntament corresponent, el qual trametrà la sol·licitud a la conselleria competent en matèria de comerç, juntament amb un informe que justifique l'aprovació definitiva dels instruments urbanístics que emparen la implantació de l'establiment que se sol·licita.

7. Amb independència del lloc de presentació, la conselleria i els ajuntaments implicats col·laboraran en la tramitació i resolució dels respectius expedients d'autorització en la forma que reglamentàriament es determine.

Article 36. Resolució administrativa

1. La resolució per a l'obtenció de l'autorització comercial autonòmica serà adoptada en el termini màxim de tres mesos. Transcorregut este termini sense haver recaigut una resolució expressa, s'entendrà aprovada la sol·licitud d'autorització comercial per silenci administratiu. El termini no començarà a córrer fins al moment en què s'haja presentat tota la documentació que resulte preceptiva, segons allò que ha establert l'article 42.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. ²²

2. L'obtenció de l'autorització comercial estarà subjecta al pagament de la taxa que en cada moment establisca la legislació autonòmica reguladora d'esta matèria.

3. L'autorització comercial autonòmica serà preceptiva i prèvia a l'atorgament de les llicències municipals encara que podran tramitar-se conjuntament.

Article 37. Caducitat de l'autorització comercial autonòmica

1. L'autorització comercial autonòmica atorgada s'entendrà caducada en el cas que les obres d'instal·lació de l'establiment comercial projectat no s'iniciaren en el termini de díhuit mesos, a comptar des de la concessió de l'autorització comercial autonòmica, i sense perjudici de la possibilitat de pròrroga per períodes de dotze mesos per causes justificades, al·legades i provades davant l'administració. La sol·licitud de pròrroga haurà de produir-se amb anterioritat a la data de caducitat de l'autorització i haurà d'anar acompanyada de la documentació justificativa corresponent.

2. La caducitat de l'autorització comercial autonòmica requereix acte administratiu exprés de declaració, que serà adoptat per la direcció general competent en matèria de comerç, a la qual correspon, així mateix, resoldre les sol·licituds de pròrroga, llevat que els terminis d'execució dels projectes d'obres i instal·lacions establits pels ajuntaments foren superiors.

¹⁹ L'apartat 2 de l'article 35 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

²⁰ L'apartat 3 de l'article 35 se suprimeix per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

²¹ L'apartat 5 de l'article 35 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

²² L'apartat 1 de l'article 36 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

3. La concessió de pròrroga estarà subjecta al pagament de la taxa que en cada moment establisca la legislació autonòmica reguladora d'esta matèria.

CAPÍTOL IV

Dinamització i millora d'entorns comercials urbans

Article 38. Suport al comerç urbà

La Generalitat instrumentalitzarà programes de dinamització i millora d'entorns comercials urbans a fi d'aconseguir els següents objectius, enfocats a la promoció, el foment i el desenrotllament del comerç urbà:

1. Impulsar la figura dels centres comercials urbans a la Comunitat Valenciana com a espais idonis per al desenrotllament comercial de les ciutats.

2. Afavorir la cooperació interempresarial dels distints operadors econòmics i socials que actuen en les ciutats a través de l'associacionisme i la integració empresarial i zonal.

3. Regenerar els espais urbans on s'ubiquen les concentracions comercials més grans de les ciutats.

4. Promoure i orientar les inversions públiques i privades en estos espais urbans.

5. Constituir un marc de col·laboració que permeta formular, desenrotllar i aplicar polítiques dirigides a la millora del comerç entre la Generalitat, les entitats locals i els agents econòmics, sense perjudici de les competències atribuïdes a cadascuna.

Article 39. Plans d'acció comercial i plans directores de comerç

1. La Generalitat impulsarà i donarà suport a la realització de plans d'acció comercial de caràcter municipal i plans directores de comerç de caràcter supramunicipal, promoguts pels ajuntaments i ens territorials, on, en el marc de les determinacions del Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana, es formulen objectius i les propostes tendents a la millora del comerç detallista.

2. El contingut dels plans s'adequarà a les característiques dels municipis i dels àmbits analitzats i haurà d'assenyalar les oportunitats, diagnosticar els problemes, formular objectius prioritaris i definir actuacions concretes per a millorar l'activitat comercial i l'espai urbà on es desenrotlla.

3. Per a la seua elaboració, s'articularen mecanismes que possibiliten la participació de les associacions empresarials del comerç, les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i els agents socials i econòmics amb més representació en l'àmbit d'actuació comercial.

4. La conselleria competent en matèria de comerç establirà el contingut mínim dels dits plans i definirà línies d'ajuda i cofinançament per a donar suport a la realització i l'execució posterior d'estos.

5. Els plans que compten amb finançament de la Generalitat hauran de ser accessibles al conjunt d'agents, operadors i ciutadans una vegada finalitzats, especialment mitjançant l'ús de les noves tecnologies de la informació.

Article 40. Projectes d'urbanisme comercial

1. La Generalitat donarà suport a la realització de projectes d'urbanisme comercial tendents a la reconversió d'espais públics en entorns adequats per al desenrotllament del comerç mitjançant la requalificació i millora urbanística.

2. Els projectes d'urbanisme comercial promouran actuacions destinades a fomentar l'accessibilitat de vianants, la millora del disseny urbà, del mobiliari urbà, l'equipament, l'enllumenat públic, la senyalització i altres elements urbans; l'articulació d'eixos comercials i de continuïtats urbanístiques, la potenciació d'eixos de vianants i l'embelliment d'entorns urbans basant-se en criteris de qualitat i multifuncionalitat de l'escena urbana.

3. Els projectes d'urbanisme comercial es desenrotllaran preferentment en àmbits que presenten una gran vitalitat comercial, i la delimitació de l'àmbit d'actuació haurà d'estar justificada d'acord amb la caracterització funcional, singularitat urbana i incidència i contribució del projecte a la revitalització de l'activitat econòmica de la zona.

4. Els projectes d'urbanisme comercial hauran d'incorporar criteris de sostenibilitat i millora del medi ambient urbà i estratègies de mobilitat sostenible.

5. Correspon als ajuntaments la formulació dels projectes d'urbanisme comercial en col·laboració amb altres administracions i els agents socials i econòmics amb més representació en l'àmbit d'actuació.

Article 41. Centres comercials urbans

1. Tindran la consideració de centre comercial urbà, als efectes de reconeixement per la Generalitat, aquells àmbits urbans on hi ha una agrupació representativa d'empreses comercials que, en una àrea urbana delimitada i vinculats a través d'una entitat amb personalitat jurídica, desenrotllen professionalment una estratègia conjunta de millora socioeconòmica de l'entorn, especialment a través d'accions de promoció, gestió de servicis i dinamització econòmica.

2. Els centres comercials urbans es desenrotllaran en espais urbans caracteritzats per tenir altes concentracions de comerços i servicis, i que coincidisquen amb àmbits de reconeguda tradició en el desenrotllament de la funció comercial. La delimitació dels centres comercials urbans respondrà a criteris de tipus econòmic, comercial, social, històric, urbanístic i mediambiental.

3. Correspon a la conselleria competent en matèria de comerç la qualificació dels centres comercials urbans de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca.

Article 42. Altres àmbits d'actuació preferent

La conselleria competent en matèria de comerç, en col·laboració amb altres departaments de la Generalitat, els ajuntaments i els agents econòmics i socials, impulsarà:

1. La realització de plans de millora urbana en els centres històrics de caràcter comercial, a través de programes i projectes d'urbanisme i desenrotllament comercial. A este efecte, la conselleria establirà les condicions històriques, comercials i urbanístiques necessàries per a tenir esta qualificació.

2. La millora de parcs comercials i corredors urbans de caràcter comercial que presenten entorns urbanísticament deteriorats, mitjançant projectes de millora de les condicions de mobilitat, elements d'equipament i urbanització i integració de sistemes de transport col·lectiu. Per a això s'estimularà la cooperació entre els ajuntaments per a la formulació de projectes supralocals i la creació d'entitats per a la gestió i coordinació dels dits projectes en què participen els operadors privats.

3. En municipis de caràcter turístic, accions i projectes de promoció, dinamització, senyalització i millora d'entorns urbanocomercials en coordinació amb els plans de dinamització turística.

4. En les zones rurals, la realització d'accions específiques de promoció i modernització dels teixits i equipaments comercials i de suport a la venda no sedentària, a fi de mantenir les adequades condicions de qualitat de vida de la població.

5. En els mercats municipals, la realització de projectes de modernització i millora dels entorns, els edificis i les infraestructures, adequant-los a les necessitats actuals dels consumidors.

6. En els entorns on es desenrotllen habitualment mercats extraordinaris i venda no sedentària, projectes i actuacions de millora urbana i de creació d'infraestructures i servicis urbans adaptats a esta modalitat de venda.

TÍTOL IV**Vendes fora d'establiment comercial****CAPÍTOL I****Venda no sedentària****Article 43. Concepte**

1. Es considera venda no sedentària la realitzada per comerciants, fora d'un establiment comercial permanent, de forma habitual, ocasional, periòdica o continuada en els perímetres o llocs degudament autoritzats en instal·lacions comercials desmuntables o transportables.

2. Es considera venda ambulante la modalitat de venda no sedentària efectuada en ubicació mòbil, de manera i amb mitjans que permeten al venedor oferir la seua mercaderia de forma itinerant i detenir-se en distints llocs successivament i pel temps necessari per a efectuar la venda.

3. Les activitats de venda no sedentària no perden la seua condició pel fet de desenrotllar-se sobre sòls de propietat o titularitat privada.

Article 44. Objecte de la venda

Excepte prohibició expressa en la normativa vigent, tots els productes podran ser objecte de venda no sedentària, sempre que complisquen la normativa tecnicosanitària i de seguretat.

Article 45. Autorització

1. Per a cada emplaçament concret i per a cada una de les modalitats de venda no sedentària que el comerciant es propose exercir, el comerciant haurà de disposar d'autorització, que serà atorgada per l'ajuntament respectiu.

2. Correspondrà als ajuntaments atorgar les autoritzacions per a l'exercici de la venda no sedentària en els respectius termes municipals, d'acord amb les seues normes específiques i les contingudes en la legislació vigent. Els ajuntaments, a través de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP), procuraran que el termini de duració de les autoritzacions per a l'exercici de la venda no sedentària siga el mateix a tots els municipis.

3. No obstant això anterior, i ja que el nombre d'autoritzacions disponibles és limitat a causa de l'escassetat de sòl habilitat a este efecte, la duració d'estes no podrà ser per temps indefinit, i s'haurà de permetre, en tot cas, l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits. En tot cas les autoritzacions seran renovables.

4. El procediment per a la selecció entre els possibles candidats haurà de garantir la transparència i la imparcialitat i, en concret, la publicitat adequada de l'inici, desenrotllament i fi del procés.

5. L'autorització que s'atorgue no donarà lloc a un procediment de renovació automàtica, ni comportarà cap altre tipus d'avantatge per al prestador cessant o les persones que estiguen especialment vinculades amb ell.

Article 46. Identificació

Els que realitzen venda no sedentària hauran de tenir exposades, de forma fàcilment visible per al públic, les seues dades personals i el document en què conste la corresponent autorització municipal, així com una adreça per a la recepció de les possibles reclamacions.

Article 47. Ordenances municipals

1. La regulació a través de les ordenances municipals, necessàriament, haurà d'especificar:

a) Els perímetres o llocs determinats, públics o privats, on es podrà realitzar la venda no sedentària.

b) El procediment i els criteris que seran considerats per a l'autorització de la venda no sedentària i que atendran, en particular, als interessos dels consumidors i dels ciutadans, com la mobilitat i l'adequada prestació dels servicis públics.

c) Els criteris excepcionals que hagen de considerar-se amb motiu de la celebració de les festes de la població i l'organització d'esdeveniments públics.

d) El règim de les diferents modalitats de venda no sedentària.

e) El règim de la venda no sedentària realitzada en espais de titularitat privada.

f) El règim d'infraccions i sancions, d'acord amb el que preveuen els articles 139 a 141 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

2. Les ordenances municipals podran preveure la regulació de la venda directa pels agricultors i ramaders dels productes agropecuaris en estat natural i en el seu lloc de producció, amb subjecció, en tot cas, als requisits aplicables establits per la normativa vigent.

3. Si no hi ha ordenança municipal, caldrà ajustar-se al que disposen les normes legals i reglamentàries, estatals i autonòmiques, que siguen aplicables en la matèria.

CAPÍTOL II

Venda a distància

Article 48. Concepte

Es consideren vendes a distància les efectuades sense la presència física simultània del comprador i del venedor, sempre que l'oferta i acceptació es realitzen de forma exclusiva a través d'una tècnica qualsevol de comunicació a distància i dins d'un sistema de contractació a distància organitzat pel venedor.

Article 49. Règim jurídic

Les vendes a distància es regiran, a més de per les normes previstes en esta llei, per la legislació estatal que siga aplicable, en particular per la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, i el Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual es va aprovar el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

Article 50. Comerç electrònic i altres mitjans de comunicació a distància

1. Les comunicacions que, dins de l'àmbit d'aplicació d'esta llei, es realitzen a través d'un mitjà electrònic i altres mitjans de comunicació a distància hauran d'identificar-se clarament com a comercials, i informar, si és el cas, de l'adhesió a codis de conducta o a sistemes arbitrals o de resolució extrajudicial de conflictes.

2. Les empreses que exercisquen l'activitat de comerç electrònic hauran d'estar en disposició d'acreditar davant de les autoritats de comerç competents que:

a) Disposen dels sistemes adequats perquè el comprador puga emmagatzemar i reproduir les dades relatives a les condicions aplicables a la transacció comercial.

b) Disposen dels mitjans tècnics per a identificar i corregir els errors d'introducció de dades abans d'efectuar la comanda, així com per a comunicar-ne l'acceptació.

c) Disposen de sistemes apropiats per a registrar els titulars de comptes de correu electrònic que no desitgen rebre comunicacions comercials.

3. En totes les comunicacions comercials haurà d'aparèixer amb claredat la identitat de l'empresa, així com una adreça on s'atenguen les reclamacions.

CAPÍTOL III Venda domiciliària

Article 51. Concepte

1. Als efectes d'esta llei, s'entén per venda domiciliària la realitzada professionalment mitjançant la visita del venedor o dels seus empleats o agents al domicili dels possibles compradors, tant si es produeix el lliurament de la cosa venuda en el mateix moment, com si no.

No es considerarà venda domiciliària el lliurament de mercaderies adquirides prèviament en establiments comercials o sota alguna modalitat de venda a distància.

2. Es consideren assimilades a la venda a domicili les vendes que es realitzen en el lloc de treball del comprador, l'anomenada «venda en reunió» d'un grup de persones convocades pel venedor o una altra persona a petició d'este, les realitzades amb motiu d'excursions i viatges, encara que tinguen lloc en locals del venedor i, en general, la venda al detall realitzada fora de l'establiment del comerciant i a iniciativa d'este o dels seus auxiliars.

Article 52. Règim jurídic

Les vendes domiciliàries es regiran, a més de per les disposicions de la present llei, per allò que s'ha previst per als contractes efectuats fora d'establiments comercials en el Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual es va aprovar el Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, i altres lleis complementàries.

No podran ser objecte de venda domiciliària aquells productes la regulació dels quals prohibisca este tipus de vendes, especialment els alimentaris, i aquells que, per la forma de presentació o altres circumstàncies, no complisquen les normes tecnicosanitàries o de seguretat.

Article 53. Requisits

Per a la pràctica de la venda domiciliària hauran de complir-se els requisits següents:

1. Les empreses que realitzen venda domiciliària en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana hauran de depositar una fiança caucional de garantia, ajustada al seu volum de negoci, per la possible responsabilitat civil que puguen contraure en la pràctica d'este sistema de venda, en la forma i les quanties que reglamentàriament es determinen.

2. Els venedors hauran de mostrar als consumidors la documentació en què conste la identitat de l'empresa i facilitar la informació i les garanties establides per als contractes efectuats fora d'un establiment comercial.

Article 54. Venda piramidal

És il·lícit crear, dirigir o promoure un pla de venda piramidal en què el consumidor realitze una contraprestació a canvi de l'oportunitat de rebre una compensació derivada fonamentalment de l'entrada d'altres consumidors en el pla i no de la venda o el subministrament dels productes o servicis.

CAPÍTOL IV
Venda automàtica**Article 55. Concepte**

1. És venda automàtica la forma de distribució detallista on es posa a disposició del consumidor el producte o servici perquè este l'adquirisca mitjançant l'accionament de qualsevol tipus de mecanisme i amb el pagament previ del seu import.

2. Els distints models de màquines per a la venda automàtica hauran de complir la normativa tècnica que se'ls aplique.

Article 56. Informació

Per a protecció dels consumidors i usuaris, en totes les màquines de venda haurà d'aparéixer amb claredat:

1. La informació referida al producte i al comerciant que l'ofereix: el tipus de producte que expenen, el preu i la identitat de l'ofereix, així com una adreça i un telèfon on s'atenguen les reclamacions.

2. La informació relativa a la màquina que expén el producte: el tipus de monedes que admet i les instruccions per a l'obtenció del producte desitjat, així com l'acreditació del compliment de la normativa tècnica aplicable.

CAPÍTOL V
Venda en subhasta**Article 57. Concepte**

1. La celebració d'una pública subhasta consisteix a oferir, públicament i irrevocablement, la venda d'un bé a favor de qui l'oferisca mitjançant el sistema de licitacions i dins del termini concedit a este efecte, el preu més alt per damunt d'un mínim, ja es fixe este inicialment o per mitjà d'ofertes descendents realitzades en el transcurs del mateix acte.

2. La regulació de les vendes en pública subhasta continguda en esta llei s'aplicarà a les efectuades per empreses que es dediquen a esta activitat o al comerç al detall, ja siguen realitzades de forma presencial o a distància a través de mitjans telemàtics

3. Les subhastes de títols, així com les subhastes judicials i administratives, es regiran per la seua normativa específica.

Article 58. Règim jurídic

Les vendes en pública subhasta que es realitzen en l'àmbit de la Comunitat Valenciana hauran de complir, a més de les disposicions d'esta llei, el que preveuen els articles 56 i següents de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, i la resta de normativa aplicable.

Article 59. Obligacions d'informació

1. L'oferta de venda en subhasta haurà d'incloure una descripció veraç dels objectes que ixen a la subhasta, amb identificació de si les seues qualitats són certes o, simplement, suposades o adverades per determinat expert.

2. Quan en sales especialitzades en objectes d'art o de valor s'oferisca la venda en subhasta d'una imitació o d'un article que, encara que aparentment preciós, no ho siga en realitat, s'haurà de fer constar expressament esta circumstància tant en els anuncis com en les invitacions en les licitacions.

Quan s'oferisca la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un determinat autor o especificant que apareix firmat per este, es considerarà que es ven com a original de tal autor, excepte que consten amb claredat els corresponents advertiments.

3. El que disposa l'apartat 2 d'este article serà també d'aplicació a les vendes d'objectes preciosos o artístics que s'oferisquen al públic en forma diferent de la subhasta.

TÍTOL V Vendes promocionals

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 60. Concepte

1. Als efectes de la present llei, es considera venda promocional qualsevol oferta capaç d'influir en la presa de decisions de mercat dels consumidors durant un període limitat de temps, mitjançant la incorporació d'un valor afegit respecte a les condicions habituals de comercialització consistent en un avantatge econòmic o en qualsevol altre tipus d'incentiu material o immaterial.

2. Tindran la consideració de vendes promocionals, als efectes d'esta llei, les vendes de saldos o en liquidació, encara que no necessàriament comporten l'oferiment d'un incentiu al consumidor.

Article 61. Principi de legalitat i veracitat

1. Les vendes promocionals han de respectar la legalitat vigent, en particular, la legislació sobre publicitat il·lícita i competència deslleial, i la legislació estatal d'ordenació del comerç detallista que siga d'aplicació directa.

2. Les vendes promocionals no hauran de ser enganyoses.

S'entén per venda promocional enganyosa aquella que per la inexactitud de les dades substancials que hi conté, la seua ambigüitat, o de qualsevol manera, inclosa la presentació, puga induir a error als consumidors, sent susceptible d'alterar el seu comportament econòmic.

En cas d'omissió d'informació, la venda promocional es considerarà enganyosa quan s'oculte al consumidor la informació substancial necessària perquè el destinatari adopte o puga adoptar una decisió relativa al seu comportament econòmic amb el degut coneixement de causa.

3. En garantia del principi de veracitat, en particular:

a) No s'utilitzaran denominacions que no es corresponguen amb la vertadera naturalesa de l'oferta promocional.

b) Les vendes promocionals no implicaran una alteració de les propietats dels productes o prestacions, ni l'exigència de condicions diferents de les habituals.

c) No s'emascararan les condicions jurídiques i econòmiques d'adquisició i lliurament dels béns o de la prestació dels servicis.

S'haurà d'informar de manera suficient sobre qualsevol cost addicional que els destinataris de la promoció hagen de desemborsar per a l'adquisició de la prestació objecte de l'oferta o de la prestació addicional oferida com a incentiu, com, si és el cas, les despeses d'enviament o de transport.

d) No es presentaran com a incentius prestacions que són comunes a tots els productes o servicis de la mateixa categoria, o drets que atorga la legislació als consumidors.

Article 62. Disponibilitat d'existències

1. En l'organització d'una oferta promocional s'haurà de disposar d'existències suficients per a satisfer la demanda previsible en cada establiment, calculada de manera raonable, atenent, entre altres circumstàncies, la duració de la promoció anunciada i la publicitat realitzada. En eixe sentit, queden prohibides les ofertes comercials que evidencien la impossibilitat de cobrir una mínima demanda, a la vista de les existències que es posen a la venda i del mercat potencial al qual es dirigeixen, i l'única pretensió de la qual siga la d'atraure al consumidor a l'establiment mitjançant una expectativa enganyosa.

2. La supeditació de l'oferta a l'existència de mercaderies o d'estocs no elimina l'eventual caràcter enganyós.

CAPÍTOL II Obligacions d'informació

Article 63. Informació sobre limitacions essencials ²³

En l'organització de vendes promocionals s'haurà d'informar de manera completa, comprensible i veraç sobre les limitacions essencials de l'oferta.

En particular, s'informarà sobre les següents:

1. Limitacions espacials: en cas que l'àmbit espacial en què s'ofereix la promoció no coincidisca amb aquell en què s'ha realitzat la seua difusió publicitària, l'anunciant haurà d'especificar, de manera clara, la zona o punts de venda per als quals s'organitza la venda promocional o el territori o establiments que en queden exclosos.

2. Limitacions temporals: l'anunciant haurà d'informar sobre la duració de l'oferta promocional, indicant, de manera intel·ligible, visible i llegible, la seua data de començament i de finalització.

3. Limitacions qualitatives: en cas d'ofertes promocionals de productes les característiques dels quals no es corresponen amb les habituals, haurà d'informar-se sobre la mencionada circumstància, en especial en el supòsit de vendes de saldos.

Article 64. Bases de la promoció

1. Les condicions essencials de la venda promocional hauran d'incorporar-se a la publicitat d'esta.

No obstant això anterior, en el cas que hi haguera un altre tipus de condicions secundàries es farà referència a l'existència d'estes condicions de forma clara i suficient en l'esmentada publicitat, i que es posa a disposició dels destinataris en el punt de venda; i s'haurà de facilitar per escrit als que ho sol·liciten i, en tot cas, als que manifesten la voluntat d'adquirir algun dels productes oferits amb antelació a la formalització del contracte de compravenda.

2. En cas de publicitat de la venda promocional en una pàgina web hauran d'aparèixer en la pàgina, de forma clara i visible, totes les condicions, tant les essencials com les secundàries, durant tot el període de duració de l'oferta.

Article 65. Pluralitat d'ofertes promocionals en un establiment

1. La venda promocional d'un nombre limitat de productes o servicis oferits en un establiment no podrà causar en els consumidors la imatge que són tots o la majoria dels productes o servicis de l'establiment els que s'ofereixen en condicions avantatjoses.

2. Només podrà anunciar-se una venda promocional com a general en tot l'establiment quan incloga, almenys, més de la meitat dels productes o servicis oferits.

3. En tot cas, hauran de separar-se suficientment els productes o servicis objecte de la promoció d'aquells oferits en condicions habituals, així com distingir, de forma clara, entre els distints tipus de vendes promocionals.

Article 66. Pluralitat d'establiments participants en una oferta promocional

1. Només podrà anunciar-se una venda promocional com a general per a una agrupació o cadena d'establiments quan siga seguida, almenys, pels dos terços dels seus establiments.

2. En la publicitat haurà d'advertir-se, en tot cas, de manera clara, que les esmentades promocions no s'ofereixen en tots els establiments, amb especificació dels inclosos i/o els exclosos. A més, en l'exterior dels establiments haurà d'informar-se, de forma clara i destacada, sobre la seua participació o no en la promoció.

Article 67. Informació sobre la quantia de la reducció

1. Sempre que s'oferisquen articles amb reducció de preu, haurà de figurar amb claredat, en cadascun, el preu anterior juntament amb el preu reduït, excepte en el cas que es tracte de promocions d'articles que es posen a la venda per primera vegada; en este cas haurà d'aparèixer el preu de venda al públic que serà habitual una vegada finalitze la promoció.

S'entendrà per preu anterior el que haguera sigut aplicat sobre productes idèntics durant un període continuat, almenys, de trenta dies, en el transcurs dels sis mesos precedents, excepte en el cas de productes peribles, per als quals s'entendrà que el termini és de set dies.

²³ L'article 63 es modifica per l'article 91 de la **Llei 7/2014, de 22 de desembre**, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat (DOGV núm. 7432 de 29.12.2014) Ref. Base de dades 011461/2014.

2. No obstant això assenyalat en l'apartat precedent, quan es tracte d'una reducció percentual d'un conjunt d'articles, serà suficient l'anunci genèric d'esta, sense necessitat que conste individualment en cada article ofert.

3. No pot utilitzar-se un preu fictici com a referència del preu habitual. En particular, es considerarà que un preu és fictici quan:

a) El preu publicitat com a anterior no es correspon amb l'aplicat en un període immediatament anterior, no ha sigut realment aplicat, ha sigut exigít artificialment a un preu molt alt durant un període de temps molt curt o en relació amb prestacions que no són idèntiques.

b) El preu de fàbrica o de majorista publicitat no coincideix amb l'efectivament aplicat pel fabricant o majorista, respectivament.

c) El preu publicitat de llançament, d'obertura o equivalent no és inferior al que efectivament serà aplicat amb posterioritat.

d) El preu recomanat en les ofertes realitzades en un establiment no coincidisca amb el preu habitual aplicat en el dit establiment, almenys trenta dies durant els últims sis mesos, excepte en el cas de productes peribles, per als quals s'entendrà que el termini és de set dies, o en les ofertes d'un grup de comerciants, quan siga superior al preu més alt efectivament aplicat pels participants en la promoció.

4. Les vendes promocionals que afecten un conjunt de productes o servicis i oferisquen reduccions de preu de quantia variable podran anunciar-se mitjançant expressions «des de» o «fins a» un percentatge o quantia determinada, sempre que el dit percentatge, o la dita quantia, siga real i no constituïska un supòsit excepcional que pugua portar els destinataris a conclusions errònies sobre l'abast de la reducció de preus.

Es presumirà que constitueix un supòsit excepcional que pot portar a error els destinataris quan el percentatge o la quantia mencionades en la publicitat mitjançant les expressions «des de» o «fins a» no abaste, almenys, el 50% dels productes o servicis oferits.

CAPÍTOL III Vendes en rebaxes

Article 68. Concepte

S'entén que hi ha venda en rebaxes quan els articles objecte d'esta s'ofereixen en el mateix establiment en què s'exerceix habitualment l'activitat comercial a un preu inferior al fixat abans de l'esmentada venda.

Article 69. Temporada de rebaxes

1. Les vendes en rebaxes només podran tenir lloc com a tals en dues temporades anuals; una iniciada al principi d'any, i l'altra entorn del període estival de vacances.

2. La duració de cada període de rebaxes serà, com a mínim, d'una setmana i, com a màxim, de dos mesos, d'acord amb la decisió de cada comerciant dins de les dates concretes que fixe, mitjançant una ordre, la conselleria competent en matèria de comerç.

3. Les dates elegides, d'inici i final de rebaxes, hauran d'exhibir-se en els establiments comercials en lloc visible al públic, almenys des del començament al final de la venda promocional.

Article 70. Requisits específics

1. No podrà anunciar-se la venda en rebaxes per a un establiment comercial quan esta no afecte, almenys, més de la meitat dels productes oferits.

2. En el supòsit que les rebaxes no afecten la totalitat dels productes, hauran d'identificar-se clarament els que són objecte d'esta venda promocional, i separar-los de la resta.

3. No podran ser objecte d'una venda en rebaxes els productes deteriorats o els que no formen part de les existències anteriors amb un mes d'antelació respecte de la data d'inici de les vendes en rebaxes.

CAPÍTOL IV Vendes amb descompte

Article 71. Concepte

1. Es consideren vendes amb descompte aquelles que es realitzen per preu inferior o en condicions més favorables que les habituals, a fi de potenciar la venda de determinats productes o el desenrotllament d'un o de diversos comerços o establiments.

2. Només podran anunciar-se amb les expressions «descomptes», «ofertes» o «promoció», si bé, a continuació se'n podrà especificar el motiu.

Article 72. Descomptes en espècie

1. S'entén per descompte en espècie qualsevol promoció publicitària consistent en l'oferiment d'una prestació addicional de la mateixa naturalesa que la prestació principal. En particular, constitueixen descomptes en espècie les promociions publicitàries en què s'utilitzen expressions del tipus «3 x 2», «2 x 1» o per mitjà de la referència a un percentatge determinat de quantitat suplementària.

2. L'oferiment d'un descompte en espècie no podrà defraudar les expectatives creades en els destinataris mitjançant l'exigència d'un preu superior al que exigia per a l'adquisició de la prestació principal, llevat que d'això s'informe de forma clara, suficient i explícita en la publicitat.

CAPÍTOL V Vendes amb obsequi

Article 73. Concepte

1. Amb la finalitat de promoure les vendes, podrà oferir-se als compradors un altre producte o servici gratuït o a preu especialment reduït, ja siga en forma automàtica, o bé diferida o aleatòria, mitjançant la participació en un sorteig o concurs, sempre que no dificulte la valoració de l'oferta.

2. En cap cas podran oferir-se obsequis o regals amb fins publicitaris ni organitzar-se pràctiques comercials anàlogues quan, per les circumstàncies en què s'efectuen, posen al consumidor en el compromís de contractar la prestació principal.

Article 74. Requisites

1. En les vendes amb obsequis, en les quals el lliurament de la prestació addicional se supedita al canvi d'un o, normalment, diversos cupons, vals, segells i altres documents incorporats a la prestació principal, es donarà a conèixer amb precisió l'objecte de l'obsequi i les condicions d'obtenció.

2. Les bases per les quals es regiran els concursos, sorteigs o semblants, hauran de constar en l'envàs o embolcall del producte de què es tracte o, quan no siga possible, reproduir-les íntegrament, estar degudament acreditades davant de notari i ser accessibles per als destinataris en els termes assenyalats en l'article 64. En la publicitat ha de fer-se menció expressa de l'existència d'estes bases, així com del procediment per a l'obtenció.

Les esmentades bases inclouran no només les condicions de participació i les informacions sobre els premis, sinó també la descripció completa del procediment tècnic per a realitzar el sorteig o concurs en el cas en què es reduísca significativament la possibilitat d'aconseguir el premi.

3. No es crearà la impressió falsa que el consumidor ha guanyat ja, guanyarà o aconseguirà l'obsequi, un premi o qualsevol avantatge equivalent si realitza un acte determinat, quan en realitat:

a) No hi ha tal premi o avantatge equivalent.

b) La realització d'una acció relacionada amb l'obtenció del premi o avantatge equivalent està subjecta a l'obligació, per part del consumidor d'efectuar un pagament o l'adquisició de determinats productes o servicis.

Article 75. Lliurament dels obsequis

1. Els béns o servicis en què consistisquen els obsequis o incentius promocionals hauran de lliurar-se als compradors en el termini màxim de tres mesos, a comptar des del moment en què el comprador reunisca els requisits exigits.

2. Quan l'oferiment s'haja fet en els envasos dels corresponents productes, s'advertirà del termini de què disposa l'adquirent per a sol·licitar-los, però, en qualsevol cas, el dret a obtenir la prima oferida podrà exercir-se, com a mínim, durant els tres mesos següents a la data de caducitat de la promoció.

Article 76. Regulació d'ofertes conjuntes

1. En l'oferta conjunta de diferents productes o servicis, de dues o més classes, com a unitat de contractació que es presente al públic com a oferta promocional, el consumidor haurà de

beneficiar-se d'una reducció de preu que, per al cas que els productes o servicis pogueren adquirir-se de forma separada, resultarà de la confrontació del seu preu global amb els preus de cada producte o servici individual.

2. Quan els productes o servicis s'ofereixen habitualment per separat, ha de mantenir-se la possibilitat de l'adquisició individualitzada.

CAPÍTOL VI Vendes en liquidació

Article 77. Concepte

S'entén per venda en liquidació la venda de caràcter excepcional i de finalitat extintiva de determinades existències de productes que, anunciada amb esta denominació o una altra d'equivalent, té lloc en execució d'una decisió judicial o administrativa, o és duta a terme pel comerciant o per l'adquirent per qualsevol títol del negoci d'aquell en algun dels casos següents:

1. Cessació total o parcial de l'activitat de comerç. En el supòsit de cessament parcial haurà d'indicar-se la classe de mercaderies objecte de liquidació.
2. Canvi de ram de comerç o modificació substancial en l'orientació del negoci.
3. Canvi de local o realització d'obres d'importància en este.
4. Qualsevol supòsit de força major que cause greu obstacle al normal exercici de l'activitat comercial.

Article 78. Requisits

L'oferta i realització de vendes en liquidació haurà de complir els requisits següents:

1. No podran ser objecte de liquidació aquells articles que no formaren part de les existències de l'establiment un mes abans de l'inici d'esta, o aquells que van ser adquirits pel comerciant a fi d'incloure'ls en la mateixa liquidació.
2. En cap cas l'oferta podrà induir el comprador a creure que la venda en liquidació es fa a preus reduïts quan la reducció no siga certa en relació amb es preus habitualment aplicats abans de la liquidació.
3. El període de liquidació no sobrepassarà els tres mesos.
4. En el curs dels tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació, el venedor no podrà exercir el comerç en la mateixa localitat sobre productes semblants als que hagueren sigut objecte de liquidació per qualsevol dels motius assenyalats en els paràgrafs 1 i 2 de l'article anterior. Tampoc podrà procedir a una nova liquidació en el mateix establiment, excepte quan esta última tinga lloc en execució de decisió judicial o administrativa, per cessació total de l'activitat o per causa de força major.

CAPÍTOL VII Vendes de saldos

Article 79. Concepte

1. Es considera venda de saldos la de productes el valor de mercat dels quals aparega manifestament disminuït a causa del deteriorament, desperfecte, desús o obsolescència d'estos, sense que un producte tinga esta consideració pel sol fet de ser un excedent de producció o de temporada.

2. L'oferta i realització de venda de saldos podrà fer-se quan es tracte de productes que no es puguen vendre als preus habituals del mercat, bé per haver perdut actualitat o utilitat, estar desaparellats, o bé per ser defectuosos o estar deteriorats, sempre que no comporten risc ni engany per als compradors i que es venguen efectivament a preus inferiors als habituals.

Article 80. Requisits

La venda de saldos haurà de complir els requisits següents:

1. Excepte en els establiments dedicats exclusivament a esta modalitat de venda, els articles objecte de la venda de saldos hauran d'haver format part de les existències del venedor, almenys, amb sis mesos d'antelació respecte de l'inici de l'oferta, llevat que es tracte de productes defectuosos o deteriorats.

2. La venda de saldos es farà separant-los clarament de la resta de productes de l'establiment comercial.

3. Les vendes de saldos hauran d'anunciar-se necessàriament com a «saldos», «restes» o expressió semblant.

4. Quan es tracte d'articles deteriorats o defectuosos, haurà de constar esta circumstància de manera precisa i ostensible.

Article 81. Establiments dedicats permanentment a la venda de saldos

1. Per a la venda de saldos amb caràcter habitual i permanent, l'establiment comercial haurà d'estar dedicat principalment a este tipus de vendes. En l'exterior de l'establiment haurà d'indicar-se clarament la seua activitat i informar-ne de manera destacada sobre la naturalesa en el rètol de l'establiment.

2. Els establiments dedicats de forma exclusiva a la venda de saldos podran saldar articles aliens i articles adquirits específicament amb la finalitat de ser venuts com a saldos o restes.

Article 82. Venda d'excedents de producció o de temporada

La venda d'articles excedents de producció o de temporada que no tinguen la condició de saldos, per no aparèixer manifestament disminuït el seu valor de mercat, podrà efectuar-se i anunciar-se sota la denominació de «outlet», «factory» o botigues o centres de fabricant, tant en establiments dedicats exclusivament a este tipus de venda com en seccions d'un establiment. En este segon cas, hauran d'estar clarament diferenciades de la resta d'articles de l'establiment. En qualsevol cas, l'oferta es realitzarà aplicant una reducció evident del preu de mercat.

CAPÍTOL VIII Oferta de venda directa

Article 83. Veracitat de l'oferta

Queda prohibit que, en l'oferta al públic de mercaderies de qualsevol tipus, invoque el venedor la seua condició de fabricant o majorista, tret que reunisca les circumstàncies següents:

1. Que, en el primer cas, fabrique realment la totalitat dels productes que es posen a la venda, i, en el segon, realitze les seues operacions de venda fonamentalment a comerciants detallistes.

2. Que els preus oferits siguen els mateixos que aplica a altres comerciants, majoristes o detallistes, segons els casos.

TÍTOL VI Governança

CAPÍTOL I Qualitat en l'acció pública

Article 84. Compromís de qualitat amb els ciutadans

La Generalitat garantirà el lliure accés i l'exercici de l'activitat comercial mitjançant la implantació de sistemes de qualitat que redunden en la simplificació de tràmits administratius, la racionalització i l'agilitat dels procediments, i l'accessibilitat del ciutadà a la informació i als servicis per mitjans electrònics, a través de les denominades finestretes úniques.

Article 85. Foment de la qualitat en la prestació dels servicis

La Generalitat impulsarà la cultura de la qualitat en el comerç a través de les entitats públiques o privades, especialitzades en matèria de gestió de la qualitat i excel·lència, fonamentalment amb aquelles que no tinguen ànim de lucre, i fomentarà que els prestadors de servicis comercials establits a la Comunitat Valenciana, o els que els oferisquen en règim de lliure prestació de servicis hi procuren un alt nivell de qualitat.

CAPÍTOL II

Descentralització administrativa i funcional

Article 86. Proximitat de la gestió

1. La Generalitat garantirà als ens locals el dret a intervenir en la planificació comercial del seu territori, de conformitat amb els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans, mitjançant la posada en marxa de mecanismes i actuacions que impulsen el procés de modernització i ordenació del comerç local i contribuïsquen a la millora de la qualitat dels servicis.

2. La Generalitat facilitarà l'aproximació al ciutadà de l'activitat administrativa en matèria de comerç, a través de la implantació d'una xarxa d'agències per al foment de la innovació comercial que, distribuïdes espacialment i coordinades per la conselleria competent en matèria de comerç, donen resposta a les necessitats del sector en clau local.

Reglamentàriament es determinaran les funcions de les agències per al foment de la innovació comercial, així com els requisits i el procediment per a la seua incorporació i acreditació.

Article 87. Cambres oficials de comerç, indústria i navegació

A més de l'exercici de les competències de caràcter públic que com a corporacions de dret públic, corresponen a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, la Generalitat podrà encomanar o delegar en estes altres competències que aproximen l'administració al ciutadà i contribuïsquen a la promoció i defensa dels interessos generals del comerç.

CAPÍTOL III

Participació ciutadana

Article 88. Participació en l'acció pública

La Generalitat disposarà els mitjans i sistemes necessaris per a facilitar la participació dels ciutadans en l'acció pública, a través dels seus respectius grups d'interés, en tots aquells assumptes que afecten l'activitat comercial.

Article 89. Observatori del Comerç Valencià

1. L'Observatori del Comerç Valencià és un òrgan col·legiat, consultiu i assessor en matèria de comerç, adscrit a la conselleria competent en matèria de comerç. En l'exercici de les seues funcions, l'Observatori actuarà com a òrgan d'informació, consulta i assessorament en matèria de comerç i de l'activitat comercial.

2. El règim d'organització i funcionament, així com la determinació de la composició, estarà establert reglamentàriament.

Article 90. Consells locals de comerç

Les entitats locals podran crear consells locals de Comerç, com a òrgans sectorials de participació ciutadana i assessorament en matèria de comerç local, per a la promoció econòmica i foment de l'atractiu comercial del seu territori. Així mateix, actuaran com a fòrum de debat, diàleg i consens entre els representants del sector comercial i les institucions públiques i privades.

Article 91. Potenciació de la participació dels agents del sector

1. La Generalitat potenciarà la col·laboració amb les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, d'acord amb el marc establert en la Llei 11/1997, de 16 de desembre, de la Generalitat, i amb les associacions empresarials en el desenrotllament de les accions de promoció, dinamització, formació i assistència al comerç, i promourà polítiques dirigides a l'enfortiment del teixit associatiu comercial, la seua professionalització i el seu reconeixement social.

2. La Generalitat intensificarà la col·laboració amb el sistema universitari Valencià, la xarxa d'instituts tecnològics de la Comunitat Valenciana i altres centres de coneixement i investigació en la posada en marxa de programes d'investigació i acostament de la innovació i les noves tecnologies a les empreses comercials.

CAPÍTOL IV Foment de l'activitat comercial

Article 92. Acció pública de foment

La Generalitat dinamitzarà l'activitat comercial i el conjunt del teixit empresarial valencià, impulsant la modernització de les estructures comercials, la incorporació de noves tecnologies, la creació d'entorns urbans atractius i adequats, la formació dels agents del sector, i la promoció de productes i el comerç valencià, contribuint així a la millora de la competitivitat de les empreses comercials i del conjunt del sistema de distribució comercial valencià, en el marc d'una economia equilibrada i responsable.

Article 93. Fins de l'actuació pública

La Generalitat promourà, per mitjà de les seues institucions, i, especialment, a través de la conselleria competent en matèria de comerç i de les cambres oficials de comerç de la Comunitat Valenciana, actuacions tendents a la consecució dels següents objectius:

1. Millorar la competitivitat de les empreses comercials i del conjunt del sistema de distribució comercial valencià.
2. Afavorir l'adaptació de les empreses comercials als canvis del mercat, en els àmbits de la millora de l'eficiència, la gestió i la productivitat, especialment de les PIMES i microempreses.
3. Impulsar la cooperació, l'associacionisme sectorial i la integració empresarial.
4. Impulsar la qualificació dels recursos humans del sector, adaptant la formació professional dels comerciants, directius i empleats a les necessitats del mercat i donant suport als emprenedors del comerç.
5. Ordenar la implantació de grans establiments comercials d'acord amb criteris de sostenibilitat territorial.
6. Aconseguir un comerç més innovador i estendre les noves tecnologies.
7. Implantar la cultura de la qualitat i de l'excel·lència del servici.
8. Impulsar una major responsabilitat mediambiental del comerç valencià.
9. Dinamitzar el comerç urbà consolidant les àrees comercials urbanes, impulsant la realització de plans de desenrotllament comercial de caràcter local i supramunicipal i donant suport a la realització d'actuacions d'urbanisme comercial.
10. Millorar el coneixement sobre el sector comercial valencià i la seua evolució.

Article 94. Impuls a l'ús de la innovació i les tecnologies de la informació

Correspon a la Generalitat fomentar la integració de les empreses en la societat de la informació i donar suport a tots aquells projectes d'adaptació de les PIMES mitjançant l'impuls i la promoció de la utilització de les tecnologies de la informació, així com la investigació científica, el desenrotllament tecnològic i la innovació de l'empresa en l'àmbit del comerç electrònic, com a via de futur en els intercanvis comercials.

Article 95. Impuls a la formació comercial

1. La Generalitat, en l'exercici de les seues competències, impulsarà la creació de centres o instituts d'investigació i coneixement comercial, en els quals es desenrotlle, en col·laboració amb les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i els agents del sector comercial, la investigació sobre la distribució comercial valenciana, es divulgue informació sobre aspectes clau d'esta i es done assistència a les administracions públiques valencianes en el desenrotllament de les seues competències en la promoció i ordenació del comerç valencià i en el desenrotllament de plans, programes i mesures de caràcter sectorial o territorial sobre qualsevol aspecte econòmic, social, urbanístic o cultural que incidisca en el desenrotllament i la gestió del territori i el comerç valencià, facilitant així l'acostament a l'empresari del comerç de la informació i l'assessorament en matèria comercial.

2. En l'àmbit de la formació comercial, la Generalitat col·laborarà amb les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i amb els distints agents del sector comercial i la resta d'institucions implicades en aquella, en la programació de recorreguts formatius adaptats a les necessitats del sector, l'impuls a la formació contínua i la formació en la mateixa empresa, l'ordenació dels centres de formació homologats, la millora contínua de la qualitat en la formació i la generació de materials formatius que aprofiten el potencial de les noves tecnologies.

Article 96. Comerç sostenible i responsable

La Generalitat promourà el comportament socialment responsable de les empreses que contribuïska al desenrotllament sostenible, orientant l'activitat comercial amb actuacions de foment capaç de conciliar el creixement econòmic i la competitivitat, amb la protecció del medi ambient i els valors i demandes socials.

Article 97. Cooperació

La conselleria competent en matèria de comerç promourà la cooperació interempresarial i entre els agents econòmics i socials i participarà en xarxes de cooperació professional, tant en l'àmbit nacional com internacional, que possibiliten l'intercanvi d'experiències per al desenrotllament del comerç.

CAPÍTOL V Fires comercials

Article 98. Fires comercials

Als efectes d'esta llei, es consideren fires comercials aquelles manifestacions comercials que es desenrotllen en el territori de la Comunitat Valenciana i tinguen com a finalitat l'exposició o mostra de béns i servicis, a fi d'afavorir-ne el coneixement i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i facilitar l'aproximació de l'oferta de les distintes branques de l'activitat econòmica i la demanda, i aconseguir així una major transparència en el mercat.

Estes manifestacions comercials hauran de reunir, a més, les següents característiques:

1. Tenir una duració limitada en el temps.
2. Tenir caràcter periòdic i vocació de permanència.
3. Reunir una pluralitat d'expositors.

Article 99. Àmbit d'aplicació

El que disposa este capítol no s'aplicarà a:

1. Les exposicions internacionals, que es regeixen per la Convenció de París de 22 de novembre de 1928.
2. Les activitats promocionals de qualsevol tipus, organitzades pels establiments comercials.
3. Les exposicions dedicades als productes de la cultura, l'educació, la ciència, l'art i el civisme i els servicis socials, llevat que es dirigisquen principalment al públic professional.
4. Els mercats l'activitat exclusiva o fonamental dels quals siga la venda directa, amb retirada de mercaderia, amb independència de la denominació que adopten.
5. Els certàmens ramaders, que estaran sotmesos a la seua legislació específica.

Article 100. Supervisió de les fires comercials

La Generalitat vetlarà per la promoció i la qualitat dels certàmens firals que se celebren a la Comunitat Valenciana i fixarà les condicions i els requisits que hauran de complir estos, així com, si és el cas, les entitats organitzadores.

Article 101. Classificació i promoció de les fires comercials ²⁴

1. Amb independència d'altres classificacions basades en les característiques de l'oferta a exposar, les fires comercials es podran classificar en fires comercials oficials i fires-mostres comercials. La classificació i la resta de característiques d'aquest certàmens firals es determinaran reglamentàriament.

2. La Generalitat promocionarà les fires comercials oficials que servisquen els interessos generals de la Comunitat Valenciana, tant de forma directa com indirecta. A tal fi, es declara servei d'interés general autonòmic la promoció de fires comercials oficials.

²⁴ L'article 101 es modifica pel **Decret Llei 8/2017, de 29 de desembre**, del Consell, de modificació de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, en matèria de promoció de fires comercials oficials com a servei d'interés general autonòmic (DOGV núm. 8212 de 15.01.2018) Ref. Base de dades 000427/2018.

TÍTOL VII
Règim d'infraccions i sancions

CAPÍTOL I
Infraccions

Article 102. Concepte

1. Constitueix infracció administrativa en matèria de comerç l'incompliment dels mandats i les prohibicions establits en esta llei i les seues normes de desplegament.

2. Les infraccions a les normes d'esta llei seran objecte de sancions administratives, després de la instrucció prèvia del corresponent expedient sancionador, iniciat d'ofici o per denúncia.

De l'expedient iniciat es donarà compte, si és el cas, a la jurisdicció penal, i als altres òrgans administratius i judicials competents per a la depuració de altres responsabilitats, i molt especialment per a l'aplicació de la legislació sobre defensa de la competència.

3. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 103. Infraccions lleus

Tindrà la consideració d'infracció lleu l'incompliment de les obligacions d'informació, requisits i prohibicions establides per esta llei i les seues normes de desplegament, que no esta tipificades com a greus o molt greus, i en particular:

1. L'incompliment de les condicions per a l'exercici de l'activitat comercial.

2. Suprimit. ²⁵

3. La realització d'ofertes comercials amb incompliment de les condicions establides en la present llei.

4. L'exercici simultani d'activitats de venda majorista i detallista sense mantenir-les degudament diferenciades.

5. L'incompliment dels requisits sobre publicitat dels preus.

6. La superació de l'horari màxim d'obertura establert o que es tinga autoritzat, tant diàriament com setmanalment.

7. L'incompliment de l'obligació d'exposar, en un lloc visible al públic des de l'exterior del local, l'horari de l'establiment i els dies d'obertura, o la realització d'un horari diferent del que s'anuncia.

8. L'exercici de la venda fora d'establiment comercial incomplint l'obligació d'identificació.

9. La venda automàtica realitzada per mitjà de màquines expenedores que no incorporen la informació exigida o no complisquen la normativa tècnica exigida.

10. L'incompliment de les obligacions d'informació en la venda en subhasta.

11. Les vendes promocionals contràries al principi de legalitat, a les exigències de la bona fe, al principi de veracitat, o que incomplisquen, en particular:

a) Els requisits sobre disponibilitat d'existències.

b) Les obligacions d'informació sobre limitacions essencials de caràcter espacial, temporal i quantitatiu.

c) Les obligacions d'informació sobre costos addicionals.

d) Les disposicions sobre les bases de la promoció en el cas que en la publicitat o per altres mitjans s'hi faça referència.

e) Els requisits exigits en cas de pluralitat d'ofertes promocionals en un establiment.

f) Els requisits exigits en cas de pluralitat d'establiments participants en una oferta promocional.

12. L'incompliment en les promocions per mitjà de reduccions de preu:

a) De les obligacions d'informació sobre la quantia de la reducció.

b) De la regulació de les rebaxes.

c) De la regulació dels descomptes en espècie.

13. L'incompliment de la normativa sobre vendes amb obsequi.

14. Les vendes de saldo a preus no inferiors als habituals.

15. Realitzar vendes promocionals amb incompliment dels requisits legalment establits.

16. Cursar informació errònia o clarament insuficient quan esta haja sigut sol·licitada de conformitat amb la normativa d'aplicació, llevat que pel seu caràcter essencial, els danys generats o la intencionalitat hagen de considerar-se infracció greu.

²⁵ L'apartat 2 de l'article 103 se suprimeix per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

17. En general, l'incompliment de les normes sobre normalització, documentació i condicions de venda o subministrament, establides en esta o altres lleis, quan constituïsquen simples inobservances que no tinguen transcendència econòmica.

Article 104. Infraccions greus

Tindran la consideració d'infraccions greus les següents:

1. La reincidència en la comissió d'infraccions lleus quan s'incórrega en el quart supòsit sancionable de la mateixa naturalesa.

2. Exercir una activitat comercial sense autorització prèvia en cas que esta siga preceptiva, o no realitzar les comunicacions o notificacions a l'administració comercial exigides per la normativa vigent. ²⁶

3. Suprimir. ²⁷

4. L'incompliment dels terminis màxims de pagament als proveïdors que preveu la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, així com la falta de lliurament pels comerciants als seus proveïdors d'un document que comporte execució canviària, i la falta de lliurament d'un efecte endossable a l'ordre en els supòsits i terminis previstos en la mateixa norma.

5. Exigir preus superiors a aquells que hagueren sigut objecte de fixació administrativa.

6. Les infraccions de les normes sobre el dret de desistiment.

7. Les infraccions en matèria de garanties comercials.

8. La realització d'activitats comercials en diumenges i dies festius en els casos no autoritzats.

9. La no prestació de la fiança exigida a les empreses que realitzen venda domiciliària.

10. Crear, dirigir o promoure vendes en piràmide en la forma prohibida per la Llei.

11. L'incompliment de l'obligació d'informar en les vendes promocionals sobre les limitacions essencials de l'oferta de caràcter qualitatiu.

12. La inobservança de la legislació sobre venda a pèrdua.

13. Realitzar o oferir vendes en liquidació fora dels casos legalment establits.

14. La venda de productes deteriorats o defectuosos sense informar-ne clarament i suficientment en la venda de saldos.

15. L'incompliment, pels titulars d'establiments de venda de saldos, de l'obligació de dedicar-se en exclusiva a este tipus de venda i d'informar de forma destacada en el rètol de l'establiment sobre la seua naturalesa.

16. La venda de productes que no formen part de les existències en la venda de saldos i en liquidació.

17. Anunciar vendes directes de fabricant o majorista amb incompliment dels requisits establits respecte d'això.

18. Cursar informació errònia o clarament insuficient quan esta haja sigut sol·licitada de conformitat amb la normativa d'aplicació i tinga caràcter essencial, es generen greus danys o hi haja intencionalitat.

19. La negativa o resistència manifesta a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents, amb l'objecte de complir les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en les matèries a què es refereix la present llei.

20. En general, l'incompliment de les normes sobre normalització, documentació i condicions de venda o subministrament, establides en esta o altres lleis, quan, tot i que es tracte de simples inobservances, tinguen transcendència econòmica.

21. L'incompliment del requeriment efectuat per les autoritats competents o els seus agents de cessar l'activitat infractora.

22. L'alteració unilateral posterior d'algun dels requisits que van fonamentar la concessió de les autoritzacions establides per la present llei.

Article 105. Infraccions molt greus

Es considerarà infracció molt greu qualsevol de les definides com a greus en l'article anterior quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

1. Que hi haja reincidència en la comissió d'infraccions greus.

²⁶ L'apartat 2 de l'article 104 es modifica per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

²⁷ L'apartat 3 de l'article 104 se suprimeix per la **Llei 6/2012, de 24 d'octubre**.

2. Que el volum de la facturació realitzada o el preu dels articles oferits a què es referisca la infracció siga superior a 500.000 euros.

Article 106. Prescripció de les infraccions

Les infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos. Estos terminis es comptaran a partir de la producció del fet sancionable, o de l'acabament del període de comissió si es tracta d'infraccions continuades.

CAPÍTOL II Sancions

Article 107. Tipus i quantia

1. Les infraccions lleus se sancionaran amb advertència o multa de fins a 6.000 euros.
2. Les infraccions greus se sancionaran amb multa de fins a 60.000 euros.
3. Les infraccions molt greus se sancionaran amb multa de fins a 600.000 euros.
4. Quan la sanció ho siga per la forma d'activitat comercial que es realitza o pels productes comercialitzats, les sancions comportaran la confiscació i pèrdua de la mercaderia objecte de l'activitat comercial de què es tracte.

Sense perjudici d'això anterior, l'autoritat que ordene la incoació de l'expedient podrà decidir com a mesura de precaució la intervenció cautelar dels productes, quan de les diligències efectuades es presumisca l'incompliment dels requisits mínims exigits per a la seua comercialització.

5. En els supòsits de falta molt greu, el Consell podrà adoptar la mesura de tancament de les instal·lacions o establiments que no disposen de les autoritzacions preceptives o la suspensió del funcionament fins que es rectifiquen els defectes o es complisquen els requisits exigits.

6. En el cas de tercera reincidència en infraccions qualificades com a molt greus, el Consell podrà decretar el tancament temporal de l'empresa o l'establiment per un període màxim d'un any.

L'acord de tancament ha de determinar-ne la duració i les mesures complementàries per a la plena eficàcia.

Article 108. Prescripció de les sancions

Les sancions imposades per les infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les imposades per infraccions greus als dos anys i les imposades per infraccions lleus als sis mesos, comptats a partir de la fermesa de la resolució sancionadora.

Article 109. Òrgans competents

1. Les infraccions seran sancionades pels òrgans de la conselleria competent en matèria de comerç que s'establisquen reglamentàriament, excepte les infraccions molt greus que comporten el tancament de l'empresa o de l'establiment, la imposició de les quals correspondrà al Consell, que podrà ordenar la publicació de la dita sanció en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

2. Les infraccions en matèria de venda no sedentària seran sancionades pels ajuntaments d'acord amb el que disposen les seues ordenances, i, si de cas hi manca, d'acord amb el que s'ha establert en esta llei.

Article 110. Graduació

Les sancions es graduaran especialment d'acord amb el volum de la facturació a què afecte, la quantia del benefici obtingut, el grau d'intencionalitat, el termini de temps durant el qual s'haja comés la infracció, la reincidència i la capacitat o solvència econòmica de l'empresa. Així mateix, es tindrà en compte, en la graduació de les sancions l'esmena de les deficiències causants de la infracció durant la tramitació de l'expedient sancionador, el tipus i les característiques de l'establiment en què s'ha produït, la naturalesa dels productes venuts i la zona afectada.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana

El Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana a què es refereix l'article 31 de la present llei, es tramitarà d'acord amb el que disposa la Llei 5/2014, de 25 de juliol, de la Generalitat, d'ordenació del territori, urbanisme i paisatge de la Comunitat Valenciana, i correspondrà la seua elaboració a la conselleria competent en matèria de comerç amb la col·laboració de la conselleria competent en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, i de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació a través del seu consell, havent d'iniciar-se el seu període d'exposició pública durant el primer trimestre de 2015 i havent de ser aprovat provisionalment per la conselleria competent en matèria de comerç en el termini màxim d'un any, a comptar del moment que finalitze el període d'exposició pública. ²⁸

Segona. Zones acústicament saturades

En el supòsit de que els ajuntaments, d'acord amb la legislació aplicable respecte d'això i fent ús de les seues potestats, procedisquen a la declaració de zones acústicament saturades i establisquen restriccions horàries per a alguns dels establiments regulats en la present llei, les infraccions en l'esmentada matèria seran sancionades pel mateix ajuntament, d'acord amb el que disposen les seues ordenances o, si de cas hi manca, la legislació vigent en matèria de soroll.

Disposició addicional tercera. Ampliació dels períodes d'inici i fi de determinades zones de gran afluència turística ²⁹

Les zones de gran afluència turística la declaració de les quals s'haja autoritzat per als períodes de Setmana Santa (de Diumenge de Rams a Dilluns de Sant Vicent) i estival podran ampliar la data d'inici, de fi o ambdues en aquells anys en què aquestes dates inicialment previstes en la seua declaració siguen contigües a un diumenge, dia festiu o una acumulació de festius.

En aquests casos s'entendrà que l'inici o el final del període autoritzat originàriament en la declaració de zona de gran afluència turística s'estén fins al diumenge, dia festiu o dies festius immediatament contigus.

Disposició addicional quarta. Comunicació ³⁰

En els procediments que incoen els departaments de la Generalitat i la resta d'ens públics i privats dependents o a ells vinculats, d'elaboració de disposicions de caràcter general, d'aprovació de convenis, convocatòries d'ajudes o subvencions i la resta de procediments administratius en què siguen destinatàries, beneficiàries o parts interessades qualssevol de les institucions firals de la Comunitat Valenciana o qualsevol de les fires comercials oficials, és preceptiva la posada en coneixement d'això a la conselleria competent en matèria de comerç.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Autorització comercial autonòmica

Mentre no s'aprove el Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana o, una vegada aprovat, quan els plans generals d'ordenació urbana no prevegen zones d'ús comercial al detall com a ús específic, l'autorització comercial autonòmica haurà de basar-se en els criteris establits en l'article 34 de la llei i en els principis establits per la legislació valenciana en les matèries d'ordenació del territori, urbanisme i protecció del medi ambient.

²⁸ La disposició addicional primera es modifica per l'article 92 de la **Llei 7/2014, de 22 de desembre**.

²⁹ La disposició addicional tercera s'introdueix per l'article 2 del **Decret Llei 1/2016, de 26 de febrer**, del Consell, de modificació del Decret Llei 1/2015, de 27 de febrer, del Consell, d'horaris comercials en la Comunitat Valenciana, i de la llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana (DOGV núm. 7731 de 01.03.2016) Ref. Base de dades 001541/201.

³⁰ La disposició addicional quarta s'afeg per l'article 86 de la **Llei 3/2020, de 30 de desembre**, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat 2021 (DOGV núm. 8987 de 31.12.2020) Ref. Base de dades 010710/2020.

Així mateix, als expedients d'autorització de grans superfícies comercials que estigueren en tramitació a l'entrada en vigor de la present llei se'ls aplicarà el que disposa esta.

Segona. Registre de Mercats de Venda No Sedentària de la Comunitat Valenciana

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, els ajuntaments comunicaran al Registre de Mercats de Venda No Sedentària de la Comunitat Valenciana, previst en l'article 14, els mercats de venda no sedentària que hi ha al seu terme municipal, amb caràcter previ a l'entrada en vigor d'esta llei.

Tercera. Comunicacions al Registre d'Activitats Comercials

Les empreses i els seus establiments comercials que, en la data d'entrada en vigor d'esta llei, estigueren obligats a comunicar la seua activitat al Registre d'Activitats Comercials, i no hi figuraren, disposaran d'un termini de tres mesos des de la data anterior per a regularitzar la seua situació.

Quarta. Zones de gran aflluència turística ^{31 32}

1. Les zones de gran aflluència turística que ja estiguen declarades en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei mantindran la seua vigència en els termes de l'article 21.6, entenent-se prorrogades aquestes declaracions pel temps que reste fins a completar el termini de set anys. ³³

2. Les zones de gran aflluència turística que tinguen declarat un període estacional corresponent a la Setmana Santa i Pasqua o al període estival, i que en el moment d'entrada en vigor de la Llei 3/2018, de 16 de febrer, de la Generalitat, per la qual es modifiquen els articles 17, 18 i 22 i la disposició transitòria quarta, de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, són Alcalà de Xivert, Almenara, Altea, Benicarló, Benicàssim, Benidorm, Benissa (excepte la costa), el Poble Nou de Benitatxell, el Campello, Calp, Canet d'en Berenguer, Xella, Xiva, Cullera, Daimús, Dénia, Elx (l'Altet, la Marina i els Arenals), Gandia (platges i el Grau), Gata de Gorgos, Gilet, Guardamar del Segura, Xàbia, Massalfassar, Miramar, Moncofa, Montserrat, Nàquera, la Nucia, Oliva (litoral), Ondara, Orpesa, Pedreguer, Peníscola, Picassent, Pilar de la Foradada (excepte la costa), Piles, la Pobla de Farnals (platja), els Poblets, Real, Rojals, Sagunt, Sant Fulgenci, Sant Mateu, Santa Pola, Sogorb, Tavernes de la Valldigna (zona platja), Teulada, Torrent, Torís, el Verger, la Vila Joiosa, Vinaròs, Xeraco (platja) i Xilxes, des del moment de l'entrada en vigor de la Llei 3/2018, i mentre no es modifiqui la seua declaració de zona de gran aflluència turística en aplicació del que es disposa en l'article 21 d'aquesta llei, poden obrir al públic en els períodes següents, a més dels declarats amb caràcter general per aplicació de l'article 18 d'aquesta llei:

- a) Els diumenges i festius del període comprés entre el Diumenge de Rams i el segon diumenge de Pasqua, excepte l'1 de maig, si escau.
- b) Els diumenges i festius del període comprés entre el 15 de juny i el 15 de setembre.

3. Les zones de gran aflluència turística que tinguen declarat un període anual, i que en el moment d'entrada en vigor de la Llei 3/2018, de 16 de febrer, de la Generalitat, per la qual es modifiquen els articles 17, 18 i 22 i la disposició transitòria quarta de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, són: Alboraiç, l'Alfàs del Pi, Benissa (costa), Finestrat, Oriola (costa), Pilar de la Foradada (costa) i Torrevella, des del moment de l'entrada en vigor de la Llei 3/2018, i mentre no es modifiqui la seua declaració de zona de gran aflluència turística en aplicació del que es disposa en l'article 21 d'aquesta llei, poden obrir al públic en els períodes següents, a més dels declarats amb caràcter general per aplicació de l'article 18 d'aquesta llei:

³¹ La disposició transitòria quarta es modifica per la **Llei 3/2018, de 16 de febrer**. Tinga's en compte la disposició transitòria 2ª de la **Llei 21/2017, de 28 de desembre**, Vigència de les zones de gran aflluència turística declarades a l'entrada en vigor d'aquesta llei : "El període de quatre anys previst en l'article 21.6 de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, comença a comptar en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei per a les zones afectades per la disposició transitòria quarta de la Llei 3/2011 esmentada".

³² Els apartats 2, 3 i 4 de la disposició transitòria quarta es modifiquen per l'article 79 de la **Llei 9/2019, de 23 de desembre**.

³³ L'apartat 1 de la disposició transitòria quarta es modifica per l'article 139 de la **Llei 7/2021, de 29 de desembre**,

a) Els diumenges i festius del període comprés entre el Diumenge de Rams i el segon diumenge de Pasqua, excepte l'1 de maig, si escau.

b) Els diumenges i festius del període comprés entre el 15 de juny i el 5 de gener, excepte el 9 d'octubre, el 25 de desembre o bé el 26 de desembre quan aquest siga declarat festiu per trasllat de la festa de Nadal, i l'1 de gener.

4. Les zones de gran afluència turística declarades a les ciutats de València i Alacant, des del moment de l'entrada en vigor de la Llei 3/2018, i mentre no es modifique la seua declaració de zona de gran afluència turística en aplicació del que es disposa en l'article 21 d'aquesta llei, poden obrir al públic en els períodes següents, a més dels declarats amb caràcter general per aplicació de l'article 18 d'aquesta llei:

a) Els diumenges i festius del període comprés entre el Diumenge de Rams i el segon diumenge de Pasqua, excepte el dilluns de Pasqua i l'1 de maig, si escau.

b) Els diumenges i festius del període comprés entre el 15 de juny i el 5 de gener, excepte el 24 de juny, el 9 d'octubre, el 25 de desembre o bé el 26 de desembre quan aquest siga declarat festiu per trasllat de la festa de Nadal, i l'1 de gener la ciutat d'Alacant, i el 19 de març, el 15 d'agost, el 9 d'octubre, el 25 de desembre o bé el 26 de desembre quan aquest siga declarat festiu per trasllat de la festa de Nadal, i l'1 de gener la ciutat de València.

Quinta. Observatori del Comerç Valencià

Fins a la publicació del desplegament reglamentari previst en l'apartat 2 de l'article 89, mantindran la seua vigència les disposicions actuals sobre l'Observatori del Comerç Valencià.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Queden derogades per la present llei les normes següents:

1. La Llei 8/1986, de 29 de desembre, de la Generalitat, d'Ordenació del Comerç i Superfícies Comercials.

2. La Llei 8/1997, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'Horaris Comercials de la Comunitat Valenciana.

3. Totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que preveu la present llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desplegament

S'autoritza el Consell perquè dicte totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i la deguda execució i compliment del que disposa esta llei.

Segona. Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 23 de març de 2011

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

ANÀLISI JURÍDICA

Aquesta disposició afecta:

DEROGA:

- **Llei de la Generalitat Valenciana 8/1986, de 29 de desembre, d'ordenació del comerç i superfícies comercials. (DOGV núm. 497 de 31.12.1986) Ref. Base de dades 2125/1986**
- **LLEI 8/1997, de 9 de desembre, de la Generalitat Valenciana, d'Horaris Comercials de la Comunitat Valenciana. [97/L12521] (DOGV núm. 3141 de 12.12.1997) Ref. Base de dades 4031/1997**
- **LLEI 6/2005, de 18 d'octubre, de la Generalitat, per la qual es modifica la Llei 8/1997, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'horaris comercials de la Comunitat Valenciana. [2005/11568] (DOGV núm. 5118 de 20.10.2005) Ref. Base de dades 5178/2005**

Aquesta disposició està afectada per:

AFECTADA PER:

- **DECRET 65/2012, de 20 d'abril, del Consell, pel qual es regula la venda no sedentària en la Comunitat Valenciana. [2012/3941] (DOGV núm. 6760 de 24.04.2012) Ref. Base de dades 003926/2012**
- **ACORD de 30 de novembre de 2015, de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Generalitat en relació amb el Decret Llei 1/2015, de 27 de febrer, del Consell, d'Horaris Comercials a la Comunitat Valenciana. [2015/10145] (DOGV núm. 7686 de 28.12.2015) Ref. Base de dades 009881/2015**

DESENVOLUPADA O COMPLEMENTADA PER:

- **DECRET 125/2014, de 25 de juliol, del Consell, sobre fires comercials de la Comunitat Valenciana. [2014/7117] (DOGV núm. 7326 de 28.07.2014) Ref. Base de dades 006811/2014**

MODIFICADA PER:

- **LLEI 9/2011, de 26 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat [2011/13102] (DOGV núm. 6680 de 28.12.2011) Ref. Base de dades 012938/2011**
- **DECRET LLEI 5/2012, de 6 de juliol, del Consell, de mesures urgents per a l'impuls de l'activitat comercial i l'eliminació de càrregues administratives. [2012/6834] (DOGV núm. 6814 de 09.07.2012) Ref. Base de dades 006707/2012**
- **LLEI 6/2012, de 24 d'octubre, de la Generalitat, de Mesures Urgents per a l'Impuls de l'Activitat Comercial i l'Eliminació de Càrregues Administratives. [2012/9948] (DOGV núm. 6891 de 29.10.2012) Ref. Base de dades 009804/2012**
- **LLEI 10/2012, de 21 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat. [2012/11839] (DOGV núm. 6931 de 27.12.2012) Ref. Base de dades 011715/2012**
- **LLEI 5/2013, de 23 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat [2013/12400] (DOGV núm. 7181 de 27.12.2013) Ref. Base de dades 011698/2013**

- **LLEI 7/2014, de 22 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat. [2014/11805] (DOGV núm. 7432 de 29.12.2014) Ref. Base de dades 011461/2014**
- **DECRET LLEI 1/2015, de 27 de febrer, del Consell, d'horaris comercials a la Comunitat Valenciana. [2015/1824] (DOGV núm. 7477 de 03.03.2015) Ref. Base de dades 001872/2015**
- **DECRET LLEI 1/2016, de 26 de febrer, del Consell, de modificació del Decret Llei 1/2015, de 27 de febrer, del Consell, d'horaris comercials en la Comunitat Valenciana, i de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana. [2016/1373] (DOGV núm. 7731 de 01.03.2016) Ref. Base de dades 001541/2016**
- **LLEI 21/2017, de 28 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat. [2017/12191] (DOGV núm. 8202 de 30.12.2017) Ref. Base de dades 011729/2017**
- **DECRET LLEI 8/2017, de 29 de desembre, del Consell, de modificació de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana, en matèria de promoció de fires comercials oficials com a servei d'interés general autonòmic. [2018/322] (DOGV núm. 8212 de 15.01.2018) Ref. Base de dades 000427/2018**
- **LLEI 3/2018, de 16 de febrer, de la Generalitat, per la qual es modifiquen els articles 17, 18 i 22, i la disposició transitòria quarta, de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de comerç de la Comunitat Valenciana. [2018/1587] (DOGV núm. 8237 de 19.02.2018) Ref. Base de dades 001724/2018**
- **LLEI 9/2019, de 23 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat. [2019/12433] (DOGV núm. 8707 de 30.12.2019) Ref. Base de dades 011336/2019**
- **LLEI 3/2020, de 30 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat 2021. [2020/11362] (DOGV núm. 8987 de 31.12.2020) Ref. Base de dades 010710/2020**
- **LLEI 7/2021, de 29 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat 2022. [2021/13105] (DOGV núm. 9246 de 30.12.2021) Ref. Base de dades 011921/2021**